Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1544 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 13 aprilie 1954

Tineri petroliști, iată sarcina voastră!

In diferite regiuni ale patriei noastre zi de zi se descoperă noi zăcăminte de petrol. Industria petroliferă a cunoscut în anii regimului de democrație populară o mare dezvoltare. Nu de mult, la Valea Caselor, regiunea Pitești, a început forarea primelor sonde. Deși de-atunci a trecut puțină vreme, petroliștii au făcut din Valea Caselor o adevărată regiune petroliferă.

Noi zăcăminte au mai fost descoperite și în regiunea Moldovei, la Moinești, în regiunea Ploești, și în multe alte părți ale țării. Paralel cu descoperirea de noi zăcăminte, petroliștii luptă cu avînt pentru readucerea la viață a multor sonde secătuite și părăsite apoi de lipitorile imperialiste ce au prădat zeci de ani avuțiile țării noastre. La schela Țintea, regiunea Ploești, de pildă, harnicii petroliști au redat pînă acum producției zeci de sonde lăsate în părăsire.

Noile sonde forate la Valea Caselor și în schelele Moreni, Boldești și Moinești, ca și în numeroase alte schele, sînt fapte grăitoare, care dovedesc munca avîntată a petroliștilor și grija ce o acordă regimul nostru popular dezvoltării industriei petrolifere.

Odată cu dezvoltarea industriei petrolifere, partidul nostru a acordat o atenție deosebită și îmbunătățirii condițiilor de viață și muncă, ridicării continuie a nivelului de trai al petroliștilor. Schelele au fost înzestrate cu utilaj modern ca turboburul și altele, care au ușurat în mare măsură munca muncitorilor și au creat posibilitatea forării mai ușoare și mai rapide. De asemenea în centrele petrolifere Moreni, Boldești, Băicoi au fost deschise magazine industriale și alimentare, tot mai bine aprovizionate cu mărfuri, menite să satisfacă cerințele mereu crescînde ale muncitorilor din industria petroliferă.

Și în domeniul ridicării nivelului cultural și profesional s-au făcut lucruri deosebite. In schelele petrolifere sînt zeci de cluburi înzestrate cu biblioteci, aparate de radio, iar unele dintre ele chiar cu aparate de proiecție, unde muncitorii au posibilitatea să-și petreacă în bune condițiuni timpul lor liber.

Condițiile create de partidul și guvernul nostru democrat popular muncitorilor din această importantă ramură a economiei, au făcut ca în ultimii ani, să se îndrepte spre industria noastră petroliferă sute de tineri, care cu ajutorul sondorilor mai vîrstnici, cu o bogată experiență, s-au calificat și au reușit să devină buni cunoscători ai acestei meserii.

Numele tinerilor Oprea Paraschiva, Micu Simion și a celorlalți tineri din brigada comunistului Junghiatu Ion, sînt cunoscute de către toți sondorii schelei Boldești. Ei au dat anul trecut producției 5 sonde cu cîte 20—25 de zile mai de vreme.

Succesele obținute de tinerii de la schela Boldești, au îndreptățit pe deplin conducerea schelei să încredințeze tineretului forarea sondelor 852, 866, 790. Brigăzile de tineret de la aceste sonde conduse de tinerii Stoica Constantin și Alexandru Ioan, au dovedit că sînt la înălțimea încrederii ce le-a fost acordată. Sondele forate de ei au fost date cu mult mai de vreme producției.

Rezultate bune a obținut și brigada condusă de tov. Arsene Dumitru de la schela Gura Ocniței, care a dat peste plan în luna martie 290 tone țiței.

Buna desfășurare a muncii la foraj și producție este strîns legată de activitatea tinerilor din celelalte sectoare de muncă ale industriei petrolifere. Brigăzile utemiste de la schela Moreni, în cadrul cărora lucrează tinerii electricieni Bălăceanu Ioan și Băncilă Gheorghe, îndrumate de către comitetul organizației de bază U.T.M., au montat la începutul lunii martie, cînd schela era pusă în situație grea din cauza viscolului, într-un timp foarte scurt 19 motoare electrice, care au pus în funcțiune 19 sonde. Tînărul Bărbulescu Petre de la atelierul reparații capitale al schelei Băicoi, datorită bunei organizări a muncii, reușește zilnic să-și depășească norma cu 70 la sută. Asemenea lui mai sînt și tinerii din brigada utemistului Scarlat Ioan de la stația tineretului, Dan Aurelian, Jilăveanu Gheorghe care își depășesc zilnic sarcinile de producție cu 78—88 la sută. Succesele tinerilor din schelele petrolifere sînt strîns legate de organizarea muncii, aplicarea și extinderea metodelor avansate de lucru ale oamenilor sovietici și ale inovatorilor noștri.

Sarcini deosebite au revenit comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. în mobilizarea și îndrumarea tineretului în producție. Acolo unde comitetele organizațiilor de bază U.T.M. din industria petroliferă și-au pus ca obiectiv principal mobilizarea tineretului pentru creșterea producției de țiței, rezultatele nu au întîrziat să se arate. Comitetul organizației de bază U. T. M. de la schela Băicoi a dus o muncă susținută în rîndurile tineretului, antrenînd majoritatea tinerilor la marea bătălie a îndeplinirii sarcinilor ce le reveneau. Pe lîngă munca de mobilizare a tineretului în producție comitetul organizației de bază U.T.M. de aici și în special tovarășul Păunescu Gheorghe, responsabilul cu producția și calificarea în comitet, a acordat o mare atenție popularizării experienței tinerilor fruntași și stimulării tinerilor care prin munca lor au adus o contribuție de seamă la îndeplinirea sarcinilor de producție.

Dar pe lîngă rezultatele de seamă obținute în unele schele mai există o serie de lipsuri care au dus la realizarea planului industriei petrolului pe anul 1953 numai în proporție de 99 la sută.

Neîndeplinirea sarcinilor de plan în industria petroliferă se datorește în mare măsură și unor comitete ale organizațiilor de bază U.T.M. care nu au desfășurat o temeinică muncă de îndrumare, organizare și control în rîndurile tineretului. Muncind în mod formal și birocratic, unele comitete ale organizațiilor de baza U.T.M. nu au îndrumat și ajutat practic la locul de muncă pe tineri și nici nu au avut posibilitatea să cunoască atît realizările obținute cît și lipsurile ce se manifestau în activitatea lor zilnică.

Membrii comitetului organizației de bază U.T.M. de la schela Boldești și în special tovarășul Pîrvu Florea, fostul secretar al comitetului, au mers foarte rar în schelă, rupîndu-se în felul acesta de activitatea tineretului. Lipsa de coordonare a muncii a făcut ca ei să nu cunoască faptul că 20 dintre brigăzi sînt dezorganizate și că sînt mulți tineri care lipsesc nemotivat din producție. In schela Boldești sînt tineri care prin munca lor depusă zi cu zi la îndeplinirea sarcinilor au devenit oameni cu o bogată experiență, cunoscuți și stimați de către toți muncitorii.

Tineri ca Stoica Constantin, Ion Alexandru și alții ar fi putut ajuta mult tineretului la obținerea de rezultate și mai însemnate. Experiența lor de muncă căpătată la forarea sondelor încredințate brigăzilor de tineret pe care ei le-au condus, dacă ar fi fost popularizată ar fi constituit un ajutor deosebit în activitatea tuturor tinerilor din această schelă. Dar comitetul organizației de bază U.T.M. de aici și în special fostul responsabil cu producția și calificarea, tov. Baba Gheorghe, nu s-a ocupat de acești tineri pentru a-i folosi în îndrumarea și ajutorarea celorlalți cu mai puțină experiență în meseria de sondori. Comitetul organizației de bază U.T.M. nu a popularizat metodele folosite de acești tineri și rezultatele obținute, nu a organizat schimburi de experiență cu tinerii și brigăzile fruntașe.

Nu este mai îmbucurătoare situația la trustul II Pitești. Aici lucrează foarte mulți tineri. Tinerii de aici lucrează la voia întîmplării, nu sînt îndrumați și ajutați decît în mică măsură de comitetele organizațiilor de bază U.T.M.

Tineri ca acei ce lucrează acum la forarea sondei 166 au dat în cursul anului 1953 și în primele luni ale anului 1954, aproape 20 de sonde înainte de termen. Insă nimeni din membrii comitetului organizației de bază U.T.M. din această schelă nu s-a preocupat de organizarea lor în brigăzi sau echipe de tineret, unde ar fi putut obține rezultate și mai frumoase.

Dacă comitetul organizației de bază U.T.M. s-a ocupat în mică măsură de antrenarea tineretului în producție apoi în ceea ce privește educarea lui, una din sarcinile de seamă ce-i revenea, putem spune că nu a făcut nimic. De foarte mult timp nu s-a ținut aici nici o adunare generală. Tinerii petroliști nu-și trăiesc viața de organizație și nu au posibilitatea să-și ridice nivelul lor politic, cultural și profesional.

De situația existentă în aceste două schele petrolifere se fac răspunzătoare și comitetele raionale U.T.M.

Comitetul raional U.T.M. Topoloveni, a neglijat într-un mod cu totul nepermis organizarea muncii tineretului și educarea lui în spiritul dragostei față de muncă. La fel și comitetul raional Ploești nu a controlat și tras la răspundere comitetul organizației de bază U.T.M. de la schela Boldești pentru felul defectuos de muncă pe care l-a desfășurat.

Tinerii petroliști muncesc cu avînt pentru îndeplinirea sarcinilor în vederea creșterii producției de țiței. Acest lucru ei l-au dovedit de multe ori. E datoria comitetelor raionale și a organizațiilor de bază U.T.M. să sprijine avîntul tineretului, să-i organizeze pe tinerii petroliști în brigăzi și echipe de tineret. De asemenea activiștii comitetelor raionale și ai organizațiilor de bază U.T.M. trebuie să meargă în permanență în mijlocul tinerilor, la locurile lor de muncă să discute cu ei, să-i îndrume să-i ajute în muncă. Pentru cunoașterea amănunțită a activității tineretului este bine să se țină periodic ședințe în care să se analizeze activitatea brigăzilor și echipelor de tineret, în urma cărora să se ia măsuri pentru lichidarea unor lipsuri care frînează îndeplinirea sarcinilor.

Creșterea producției de țiței este strîns legată de creșterea cunoștințelor profesionale și tehnice ale tinerilor, de aplicarea și extinderea metodelor avansate de lucru. Comitetele organizațiilor de bază U.T.M. au datoria să ducă o temeinică muncă politică în rîndurile lor în vederea lichidării lipsurilor ce s-au manifestat.

Sarcina creșterii producției de petrol este în momentul de față una din sarcinile de seamă ale industriei noastre!

Tineri petroliști, în întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai, dați patriei mai mult țiței!

Manifestări în cadrul Săptămînii Culturii Maghiare

In cadrul manifestărilor Săptămînii Culturii Maghiare, luni după amiază, a avut loc la Casa Oamenilor de Știință a Academiei R.P.R., conferința prof. dr. Marius Nasta membru corespondent al Academiei R.P.R. despre „Dezvoltarea științei maghiare". Conferențiarul a făcut parte din delegația care a vizitat recent R. P. Ungară, în cadrul convenției culturale dintre cele două țări.

La conferință au asistat: acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., Ianoși Ferenc, prim locțiitor al ministrului Culturii al R. P. Ungare care se află în țara noastră cu prilejul Săptămînii Culturii Maghiare, acad. Șt. Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., academicienii dr. N. Hortolomei și dr. N. Gh. Lupu, membrii corespondenți ai Academiei R.P.R. și alți oameni ai științei, artei și culturii.

La sfîrșit, a rulat un film maghiar.

★

Duminică dimineața, în str. Constantin Mille nr. 9 s-a deschis expoziția de filatelie maghiară, organizată de Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, cu prilejul Săptămînii Culturii Maghiare.

La deschidere a vorbit prof. univ. I. Antoniu, președintele cercului „Prietenii Filateliei". Expoziția cuprinde cele mai valoroase emisiuni de timbre din R. P. Ungară.

★

IAȘI 12 (Agerpres). — Săptămîna Culturii Maghiare, constituie și pentru ieșeni un bun prilej de a cunoaște realizările pe tărîm cultural ale poporului maghiar prieten.

In cadrul manifestărilor acestei săptămîni a prieteniei, luni după amiază, a avut loc în aula Bibliotecii Centrale a Universității din Iași, conferința prof. univ. Gh. Ștefan, membru corespondent al Academiei R.P.R., despre „Dezvoltarea științelor istorice în R. P. Ungară".

Conferința a fost urmărită cu mult interes de un numeros public.

Direcția Regională Cinematografică Iași a organizat la cinematograful „Maxim Gorchi" din localitate, o săptămînă a filmului maghiar. Săptămîna s-a deschis prin prezentarea filmului „Zilele mîniei". In zilele următoare pe ecranul cinematografului „Maxim Gorchi" se vor prezenta alte noi producții ale cinematografiei maghiare.

(Agerpres)

—o—

Adunarea închinată Zilei internaționale a foștilor deținuți și internați politici antifasciști

Cu prilejul zilei de 11 aprilie, Ziua internațională a foștilor deținuți și internați politici antifasciști, la Muzeul „Lupta revoluționară a poporului" din Capitală a avut loc duminică dimineața o adunare solemnă la care au participat numeroși oameni ai muncii.

Adunarea a fost deschisă de tov. C. Agiu, președintele Federației naționale a foștilor deținuți și internați politici antifasciști.

Participanții au păstrat un moment de reculegere în memoria celor care și-au dat viața în lupta împotriva fascismului.

A luat cuvîntul tov. Ioan Stoica, care a arătat că în amintirea popoarelor sînt încă vii ororile celui de al doilea război mondial, crimele și jafurile călăilor hitleriști. Anul acesta, a spus vorbitorul, Ziua internațională a foștilor deținuți și internați politici este aniversată sub semnul luptei forțelor democratice din lumea întreagă împotriva reînvierii militarismului și fascismului german, pentru slăbirea încordării internaționale, pentru asigurarea unei păci trainice în lume.

Participanții la adunare au adoptat apoi o moțiune către Federația Internațională a luptătorilor din mișcarea de rezistență, victimelor și deținuților fascismului.

(Agerpres).

In cinstea zilei de 1 Mai

Să desfășurăm larg steagul întrecerii în industrie și agricultură!

★

Pentru titlul de cel mai bun tractorist

Ce spun două telegrame

Pretutindeni, în stațiunile de mașini și tractoare și în gospodăriile agricole de stat, chemarea utemistului Vasile Stănescu de la S.M.T. Peciul-Nou și apelul C.C. al U.T.M. au găsit un larg răsunet în rîndurile tinerilor mecanizatori.

Tot mai mulți mecanizatori se alătură patrioticei chemări și muncind cu toată însuflețirea, luptă să cucerească titlul de cinste: cel mai bun tractorist. Intrecerea dîrză desfășurată între tinerii tractoriști în acest scop, dă roade minunate.

O telegramă primită de la trimisul nostru în regiunea Suceava ne anunță o veste plăcută. Din cinci stațiuni de mașini și tractoare — cele din Albești, Botoșani, Dorohoi, Salcia și Dîngeni — cel mai bun tractorist este tînărul Ioan Maftei de la S.M.T. Dîngeni. Deși în regiunea Suceava muncile agricole de primăvară au început ceva mai tîrziu, tînărul Ioan Maftei a reușit să îndeplinească sarcina de plan ce-i revenea și chiar s-o depășească cu 50 la sută.

O altă telegramă, primită din regiunea Oradea, ne anunță că utemistul Baudar Ludovic de la S.M.T. Ghiorac este cel mai bun tractorist din șase stațiuni de mașini și tractoare. Luptînd pentru a cîștiga titlul de cel mai bun tractorist, el a reușit să și îndeplinească planul pe campania de primăvară încă de la 31 martie. Depășindu și planul cu 123 la sută — pînă de curînd — el a întrecut pe toți tractoriștii din cele șase S.M.T.-uri, ajungînd fruntaș. El se străduiește ca, acum, în întîmpinarea măreței zile de 1 Mai, să obțină realizări și mai frumoase, să-și depășească și mai mult planul, să ajungă cel mai bun tractorist din regiune.

260 la sută

Răspunzînd cu dragoste Apelului C.C. al U.T.M., tinerii mecanizatori de la S.M.T. Tîrgul Mureș s-au alăturat cu însuflețire chemării utemistului Vasile Stănescu de la S.M.T. Peciul Nou — de a lupta pentru titlul de „cel mai bun tractorist".

De îndată ce au pornit pe ogoare, tinerii tractoriști s-au străduit zi de zi să obțină realizări tot mai frumoase. Numeroși tractoriști și-au îndeplinit și chiar depășit cu mult sarcinile de producție ce le reveneau în campania agricolă de primăvară, iar brigada a III-a, condusă de tînărul Kiss Petru, a realizat planul de producție în proporție de 197 la sută pînă la ultima decadă.

Cel mai bun tractorist din stațiune, pînă la ultima decadă, este tînărul Magyari Albert. El a reușit să îndeplinească planul de producție ce-i revenea în campania aceasta în proporție de 260 la sută. Gyorgy Alexandru n-a realizat pînă acum decît 207 la sută, dar luptă și el pentru titlul de cel mai bun tractorist. Deocamdată, înaintea lui în stațiune este numai Magyari. I-a luat-o cam cu mult înainte, dar el totuși luptă să-l ajungă, să-l întreacă chiar. Poate pînă la sfîrșitul decadei acesteia sau a celei viitoare. Intrecerea nu-i sfîrșită încă...

Pretutindeni oamenii muncii s-au angajat să obțină cele mai frumoase succese în cinstea zilei de 1 Mai.

Membrii brigăzii utemiste Nr. 8 de la Industria Bumbacului „A" din Capitală, condusă de Iosig Sigment s-au angajat să depășească planul cu 17 la sută și să dea 98 la sută produse de calitatea I.

In fotografie: membrii brigăzii se străduiesc să dea viață angajamentului.

Economii în cinstea lui 1 Mai

ARAD (de la corespondenta noastră Ana Martin). Comunistul Dobre Emil mecanic de pe locomotiva 230.510 a început să aplice nu de mult metoda economistei sovietice Clavdia Baranovskaia. De atunci, în fiecare lună în contul de economii al brigăzii sale se adunau zeci de tone de cărbune economisit. Metoda folosită de el a luat apoi amploare din ce în ce mai mare în depoul de locomotive C.F.R. Arad.

Astfel, într-una din ședințele de producție, utemiștii au discutat pe larg despre metoda economistei sovietice Clavdia Baranovskaia. Ei au socotit că aplicarea acestei metode, de către fiecare brigadă aduce însemnate economii.

Grăitoare sînt în această privință succesele obținute de brigada utemistă de pe locomotiva 131033. Mecanicii Popa Ioan și Roman Cornel de pe această locomotivă împreună cu fochiștii Rigău Matei și Silindean Ioan, au economisit în ultima lună 20,7 tone de cărbune.

Rezultate de seamă a obținut de asemeni și brigada utemistă de pe locomotiva 131021. La sfîrșitul lunii, în contul lor de economii s-au adăugat încă 18,9 tone de cărbune economisit. Locomotiva e deservită de tovarășii Silidean Petru, Ardelean Avram, Gruia Ioan și Dehelean Traian, care au absolvit de curînd școala profesională.

Pe întregul depou pînă acum s-au realizat 1 460,7 tone combustibil. Iată cum întîmpină muncitorii de la depoul C.F.R.-Arad, ziua de 1 Mai.

Au fost reparate cuptoarele

Grija muncitorilor de la întreprinderea de planificație din orașul Bîrlad, pentru a da pîine de mai bună calitate a făcut ca să fie înlăturate o seamă de deficiențe ce duceau la obținerea unei calități scăzute.

In primul rînd vetrele cuptoarelor nu mai reușeau să fie folosite din plin, iar pîinea ieșea din această cauză deformată și de slabă calitate.

In fața acestei situații, conducerea întreprinderii, sprijinită de organizația de partid și de comitetul organizației de bază U.T.M., a trecut la repararea celor 9 cuptoare și a vetrelor acestora. De asemenea au fost revizuite injectoarele cuptoarelor, iar laboratorul întreprinderii — dînd o mai mare atenție rețelii de fabricație — a cerut să se controleze făina după fiecare schimb. Astfel calitatea pîinii s-a îmbunătățit simțitor.

In lupta pentru a scoate pîine mai bună este bine cunoscut la noi cocătorul Pîslaru Ion care, lucrînd cu multă atenție la introducerea pîinei în cuptor, a redus definitiv rebuturile. Exemplul său a fost curînd urmat de tinerii Bîzea Constantin și Pătlăgică Eugen. Mulți tineri din această întreprindere lucrează acum în întîmpinarea zilei de 1 Mai cu mult entuziasm pentru a da populației consumatoare numai pîine de bună calitate.

Corespondent
BIREHOLTZ LUPU

In fiecare secție sînt necesare posturi utemiste de control

La fabrica de încălțăminte „8 Mai" din Mediaș au existat pînă nu de mult posturi utemiste de control care au avut o activitate rodnică. Nu înțeleg însă de ce tocmai acele posturi utemiste de la secțiile încălțăminte și marochinărie, nu mai există acum. Acest fapt este cu atît mai inexplicabil cu cît unii tineri din aceste secții mai dau uneori produse de calitate slabă. E necesar ca organizațiile U.T.M. din aceste secții să treacă de îndată la organizarea și întărirea activității posturilor utemiste, care aduc un aport însemnat la ridicarea calității produselor. Acolo unde posturile utemiste de control au dus o activitate intensă, au fost obținute rezultate frumoase. Așa de pildă, la secția R.S. unde postul utemist a sezisat la timp unele lipsuri și a popularizat pe tinerii fruntași în producție, mulți tineri printre care Drumaș Nicolae, Cristea Ion și Ieremia Victoria au reușit să dea produse de calitatea I-a.

Acum, cînd în cinstea zilei de 1 Mai tinerii încadrați în întrecerea socialistă își intensifică eforturile în producție, organizarea și întărirea activității posturilor utemiste de control, sînt absolut necesare.

Corespondent
KLEIN CAROL

★

Pentru cîștigarea titlului de raion fruntaș la însămînțări

ARAD. — (de la corespondentul nostru).

Cînd au început lucrările agricole din această primăvară țăranii muncitori din raionul Ineu, au făgăduit că vor termina muncile la vreme. Pentru aceasta ei au pornit întreceri patriotice sub lozinca: „să terminăm la vreme lucrările agricole din această primăvară".

E seară: tînărul Vasile Boor, referent agricol la sfatul popular comunal Ineu face situația însămînțărilor. Se oprește cu grijă la fiecare rubrică a formularului din fața sa și completează cu atenție cifrele care cresc în fiecare zi indicînd realizări tot mai mari.

Iată ultimele realizări: S-au arat 724 hectare dintre care s-au însămînțat 119 hectare cu ovăz, 33 hectare cu trifoi, 11 hectare cu cartofi, 15 hectare cu orz și alte culturi.

Traducînd în viață lozinca cu care au pornit la muncă pe ogoare, țăranii muncitori Rezman Ioan, Bărbătei Pavel și Săbău Ioan au terminat primii din comună însămînțările, în cinstea zilei de 1 Mai.

Pe întreg raionul s-au însămînțat pînă acum 2883 hectare dintre care 1818 cu ovăz, 233 cu mazăre, 129 cu cartofi, 137 cu legume etc. In comunele Coroiu, Chereluș, Șiad și Craiova s-au și terminat însămînțările din prima epocă.

Acum, în cinstea zilei de 1 Mai țăranii muncitori din raionul Ineu intensifică și mai mult întrecerile patriotice pentru obținerea de noi succese, pentru cîștigarea drapelului roșu, de raion fruntaș pe regiune.

Au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat

TIMIȘOARA. — (de la corespondentul nostru Svetislav Isacov). Membrii gospodăriei agricole colective „21 Decembrie" din comuna Diniaș regiunea Timișoara, muncesc cu forțe crescînde pentru traducerea în viață a sarcinilor reeșite din Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara acestui an.

Deîndată ce pămîntul s-a zvîntat cele 5 brigăzi de cîmp au și început lucrările de primăvară.

Muncind cu eforturi sporite, colectiviștii au terminat însămînțatul celor 100 hectare ovăz, 50 hectare orz de primăvară, 40 hectare floarea soarelui, 20 hectare sfeclă de zahăr, 53 hectare lucernă planificate să fie însămînțate în prima epocă.

Colectiviștii din Diniaș nu se mulțumesc numai să însămînțeze la timp. Ei se străduiesc să aplice în munca lor metode înaintate de lucru. Astfel, pentru a obține o recoltă bogată de cartofi, colectiviștii au hotărît să însămînțeze cele 12 hectare planificate în cuiburi așezate în pătrat.

Zilele trecute, colectiviștii au început însămînțatul cartofilor. Mai întîi au marcat terenul, apoi au pornit la însămînțat.

Folosind din plin timpul prielnic, colectiviștii din Diniaș muncesc cu multă însuflețire, străduindu-se ca, în cinstea zilei de 1 Mai să obțină noi și însemnate succese în lupta pentru asigurarea pîinii poporului muncitor.

Profesoara

In sat, veștile zboară mai repede decît vîntul. De pe pragul casei în portița vecinului, vestea se anină de buzele unei fetișcane, pe care le părăsește la colțul unei ulițe căutîndu-și alt loc prielnic. Așa s-a împrăștiat, în toamna lui 1945, pe ulițele satului Denta din regiunea Timișoara, și vestea plecării Mariei brigadierului Micu la Universitate. Plecau, odată cu ea, Iota Nicolescov și Iovanca Pavlovici, doi copii de țărani săraci. Satul a avut de povestit întreaga iarnă despre cei trei tineri care și-au deschis drum vieții. Mai grijulii ca toți se arătau chiaburii. „Din ce vor trăi ei acolo? Cu ce vor plăti taxele școlare? De unde vor scoate bani pentru atîtea și atîtea manuale scumpe?" — erau întrebările cu care împînzeau satul, și la care oamenii, pe atunci, nu știau încă să răspundă. Au știut să răspundă, odată cu anii, faptele. Iovanca Pavlovici este azi asistentă la Facultatea de Medicină Veterinară din București, Iota Nicolescov e inginer la Ploești, iar Maria...

Maria a urcat, la început sfioasă, treptele Facultății de filologie a Universității „V. Babeș" din Cluj. A început să învețe, cu aceeași hărnicie cu care, în copilărie, îndeplinea îndatoririle de multe ori prea grele pentru puterile ei. Și, nu peste mult timp, studenții au început să vorbească din ce în ce mai des despre Maria. Devenise una dintre cele mai bune studente, era bursieră; succesele se țineau lanț, dar n-au amețit-o. Din ele, Maria a învățat doar să fie mai exigentă față de ea.

Lucrarea prezentată la examenul de stat — „Critica realităților sociale în opera lui Grigore Alexandrescu" — rodul multor zile petrecute în biblioteci, printre vrafuri de cărți noi și vechi, a primit din partea profesorilor o înaltă apreciere.

Astăzi, Maria Barbu este profesoară de Limba romînă la Școala de 10 ani și Școala de 7 ani cu limba de predare germană din Timișoara. Marea ei dragoste pentru studiu a făcut-o să-și îmbogățească an de an cunoștințele. Biblioteca ei personală, compusă din opere ale autorilor clasici și contemporani, romîni, ruși, sovietici și universali — trădează marea pasiune a profesoarei Barbu: cititul. Ea studiază cu nesaț metodele pedagogilor sovietici Macarenko, Cairov, Ogorodnicov și Cistiacov, pe care începe să le citească de acum în original. Inaintatele metode sovietice pe care le află din cărți, ea le aplică în practică. Lecțiile de literatură și cele de gramatică pe care le ține, sînt întotdeauna exemplificate prin cele mai felurite materiale didactice. Atunci cînd predă, de pildă, lecția „Tema socială în poeziile noastre" ea arată elevilor o reproducere a tabloului „1907" de Băncilă; „Venirea lui Petru cel Mare la Iași" o ilustrează elevilor prin portretul ce înfățișează pe Petru cel Mare alături de Dimitrie Cantemir. Urmînd sfaturile pedagogilor sovietici, profesoara Maria Barbu reușește să trezească atenția elevilor ei prin citirea expresivă a poeziilor și fragmentelor în proză și prin dramatizarea — de către elevi — a dialogurilor și pieselor de teatru.

La lecțiile de gramatică ea se folosește de tabloul ortografic, de tabele în care sînt indicate cazurile etc. Știind să aleagă pentru analize gramaticale de sintaxă și morfologie cele mai frumoase citate din comorile literaturii noastre, orele de gramatica limbii romîne constituie o adevărată desfătare pentru elevii ei, care-și însușesc astfel temeinic cele mai complicate legi sintactice și morfologice, îmbogățindu-și în același timp cunoștințele de literatură. Totodată, profesoara poartă o deosebită grijă ca lecțiile să nu fie rupte de viață.

Profesoara ține evidența greșelilor de ortografie tipice ale elevilor, spre a putea lupta apoi sistematic pentru înlăturarea lor. Cu scopul de a înlesni elevilor însușirea limbii ruse, profesoara Barbu ține o permanentă și strînsă legătură cu profesorul de limba rusă Ioan Bohn, planificîndu-și apoi lecțiile în așa fel, ca ele să preceadă întotdeauna lecțiile asemănătoare de limba rusă, elevii familiarizîndu-se astfel în prealabil în limba romînă cu problemele respective. Cu intenții asemănătoare profesoara Barbu colaborează intens și cu tovarășul Gheorghe Zell, profesorul de limba germană.

Activitatea pedagogică a tinerei profesoare Maria Barbu nu se oprește însă aici. De cînd a fost încadrată la școala germană ea studiază atent și cu seriozitate limba, literatura și istoria poporului german pentru a putea rezolva cu succes sarcinile specifice ce stau în fața ei prin predarea limbii romîne elevilor cu limba maternă germană. In posesia unor asemenea cunoștințe, la predarea limbii romîne, ea se sprijină pe elementele de legătură cu limba germană și pe compararea formelor gramaticale ale celor două limbi. Fiecare cuvînt întîlnit pentru întîia oară, profesoara îl scrie pe tablă împreună cu explicarea înțelesului și originei lui, urmînd ca elevii să-l treacă în caietele lor. Cu atîta însă, profesoara Maria Barbu nu se mulțumește. Ea cere elevilor să spună și în limba germană cuvîntul respectiv, spre a se convinge dacă ei au înțeles bine sensul cuvîntului. In acest fel ea reușește să le îmbogățească în fiecare zi vocabularul.

O preocupare permanentă a tinerei profesoare o constituie actualizarea cunoștințelor pe care le dă elevilor. Analizînd de pildă poezia „La Milcov" în care poetul blesteamă rîul ce despărțea romînii din Moldova și Muntenia, înlesnind astfel subjugarea lor de către imperiul otoman, profesoara compară Milcovul cu Elba ce desparte astăzi locuitorii Germaniei răsăritene de cei din Germania occidentală, aservită intereselor imperialismului american.

Grija pentru fiecare din elevii ei, eforturile pe care le-a făcut, au avut drept rezultat creșterea unor elevi temeinic pregătiți, fruntași la învățătură, ca Walter Neuhaus, Lothar Gabriel, Elisabeta Waas și Gabriela Koponyi de la școala de 10 ani, Barbara Tonenberger și Elisabeta Veizmann de la școala de 7 ani. Foștii ei elevi Nicolae Tătucu, care studiază astăzi în Uniunea Sovietică, Anton Baader și Otto Schildkraut de la Institutul Pedagogic, Aurel Lozneanu și Gheorghe Gelbermann de la Politehnică sau Viorica Rosenberg de la Institutul Medico-Farmaceutic — cu toții din Timișoara — Eufrosina Macovei de la Institutul „Maxim Gorki" și atîția alții obțin rezultate foarte bune.

Pe lîngă toate acestea profesoara noastră a reușit să conducă cu bune rezultate cabinetul pedagogic al școlii, iar anul acesta — deși are pentru alfabetizare de două ori mai mulți neștiutori de carte decît celelalte cadre didactice, — ea obține cele mai bune rezultate și în domeniul alfabetizării.

Dacă o întrebi care-i izvorul tuturor succeselor pe care le obține, cum izbutește să rezolve problemele grele care i se pun, tînăra profesoară Maria Barbu rămîne la început uimită. Apoi îți răspunde simplu, că așa înțelege ea să-și facă datoria.

L. DUNAJECZ

CULTIVĂM LOTURI INDIVIDUALE

Utemistul MATCABOJE MIHAI, este lăcătuș ajustor la întreprinderea E.T.A.C.S. din Iași. El s-a hotărît să-și cultive lotul individual cu multă atenție urmînd exemplul celorlalți tovarăși din întreprinderea sa.

Utemistul SOFRONIE GHEORGHE, este contabil principal la S.M.T.-Pașcani. El a reușit în urma muncii depuse să-și asigure în bună parte aprovizionarea cu legume pentru iarnă. Anul acesta este hotărît să depună cu soția sa Constanța, eforturi sporite, pentru a obține rezultate și mai bune.

Folosesc iarovizarea

In toamna anului trecut am reușit să scot de pe o suprafață de 300 m.p., 100 kg. roșii, 70 kg. zarzavaturi pentru murături, 25 kg. morcovi, 50 kg. ceapă și alte legume și zarzavaturi. Aceasta pentru că m-am îngrijit să lucrez la timp pămîntul. După ce l-am nivelat, l-am împărțit în răzoare, unul pentru roșii, altul pentru ceapă ș.a.m.d In timpul verii am îngrijit de asemenea cu multă atenție grădina. Am prășit și am udat la timp De ceea ce mi-a părut rău a fost faptul că abia tîrziu mi-am dat seama că nu am pus cartofi. Dar anul acesta voi pune. Și nu voi pune așa la întîmplare, ci așa cum m-a învățat un vecin al meu, care a obținut o recoltă bogată, folosind metoda savantului sovietic T.D. Lîsenco, a iarovizării. Pentru asta m-am și pregătit. Am ales cîteva kilograme de cartofi pentru sămînță și le-am lăsat într-o cameră uscată și bine aerisită la o temperatură de 12-14 grade. De atunci au trecut 30 de zile, cartofii au început să încolțească. Cum o să ajungă de 3 cm. îi și plantez vremea e de-acum bună. Știu sigur că întrebuințînd această metodă, vor crește și vor rodi mai mult și mai timpuriu.

VOINEA NICOLAE

șef de echipă la secția L. 12 Buzău

Un an rodnic

Căzuse de mult frunza pomilor. Pe ogoarele pustii vîntul alerga slobod. In ogradă, Sevastița ațîțase un foc puternic. Deasupra unor pirostrii fierbea un cazan plin cu roșii îmbucătățite. Mai încolo, Petrache se învîrtea în jurul unui butoi, cu ciocanul în mînă. Pac!... Pac!... Pac!... Loviturile sunau puternic, amplificate de goliciunea butoiului.

— Mai ai Petrache? — întreabă curioasă Sevastița.

— Incă puțin și-i gata. Sare ai luat?

— Da. Vezi că-i în bucătărie. E și cimbru.

Peste puțin timp în butoi se rostogoliră cu zgomot sec, înfundat, pătlăgelele. Bărbatul potrivi sare, meșterii el ce meșterii cu niște cimbru și usturoi, gustă de cîteva ori, apoi îi potrivi butoiului, capacul.

Sevastița nu terminase încă cu lucrul ei. Aduse sticle și acum le opărea, le freca și se uita în zare ca să le vadă lustrul. Din cînd în cînd se mai repezea la cazan și mesteca cu linguroiul, ca nu cumva fiertura să se prindă de fund.

— Ce zici, Sevastițo, cam cît bulion scoți?

Sevastița cumpăni o clipă cu privirea cazanul, cercetă cu luare aminte sticlele de dinainte și spuse:

— Eu cred că tot ne mai trebuiesc 5 sticle... O să iasă cam vreo 35 de kilograme...

— Ba nu zău, făcu mirat bărbatul. Da știu că-i bine! Anul trecut cu locul pe care l-am primit am scos-o frumușel la capăt. Am muncit noi, dar treaba a ieșit.

Și Petrache Iorgulescu, muncitor la rafinăria Cîmpina, începu să înșire pe degete:

— 50 kg. ceapă, 80 kg. varză, 15 kg. morcovi, 25 kg. fasole, 80 kg. cartofi... Ce să mai zici?... Pătrunjel, praz, fără să mai pui la socoteală ce am consumat în tot timpul verii. A fost un an rodnic.

— A fost... Dar anul ăsta o să fie și mai rodnic. Ce zici tu?

— O să-l facem, femeie. Pentru asta o să punem și mai bine umărul.

La început de drum

Ursuleanu Constantin, directorul Atelierelor C.F.R. Pașcani puse ziarul de o parte. După ce stătu cîteva clipe pe gînduri, ridică receptorul.

— Centrala?... Dă-mi te rog comitetul de partid... Alo?... Tovarășul Solomon?... Vino te rog pînă la mine.

De îndată ce Solomon Nicolae secretarul de partid al atelierelor își făcu apariția, directorul îl întrebă:

— Ce facem frate? Trebuie să punem la punct chestia cu loturile. Am citit în ziar. Alții s-au și apucat de treabă. Sfatul n-a dat încă nici un răspuns?

— Ba da. A vrut să ne repartizeze cîteva tocmai la marginea orașului.

— Și?

— Le-am spus că nu sîntem de acord. Muncitorii care au făcut cereri au în apropierea locuințelor destule locuri virane. Să le dea pe acelea. De ce să-și piardă timpul oamenii, umblînd cine știe pe unde?

— Foarte bine. Și ei ce-au spus?

— Că o să studieze. Dar văd că studiază de atîta vreme și timpul trece. M-am hotărît să merg azi pe acolo

— Bine. Eu între timp dau pe la seră.

Sera era mîndria directorului. O concepuse încă din februarie cu ajutorul unui tehnician.

De arătoasă, nu prea era cine știe ce, dar pentru început era un pas înainte.

— Ce mai e pe la dumneata tovarășe Ciopraga? — întrebă directorul pe îngrijitor.

— Toate bune, tovarășe director. Ia, au început să încolțească răsadurile alea și parcă simt cum îmi crește inima.

Ochii directorului aleargă lacom peste răsadnițele unde firișoare plăpînde au ridicat căpșoarele verzi spre lumină.

— Aici sînt pătlăgelele... Colea vinetele... Dar varza timpurie? Ce-i cu ea moș Ciopraga?

— N-a ieșit încă... Dar o să iasă.

— Nu cumva ne-o face vreo festă, se îngrijoră directorul.

— Fiți fără grijă, răspunse moșul sigur pe sine. Mîine o să vedeți că vă anunț... Le trebuie mai multă vreme

— Tovarășe director, tovarășe director... Cei de la sfat ne împart loturile după masă, anunță vesel Solomon

— Era și timpul, spuse directorul. Hai acum să vorbim la S.M.T. să ne dea un tractor ca să desțelenim loturile. Cei care s-au înscris, au toți unelte?

— Toți. Și le-au făcut aici de acum cîteva săptămîni.

Vestea că în după amiaza aceea se vor împărți loturile, se și răspîndise. Maistrul Iosif Mihai stătea de vorbă, într-unul din ceasurile de prînz, cu casierul Calinca Franț.

— Să vezi ce grădină o să-mi aranjez... Clasa întîi!

— Da eu!... făcu Franț. Am și primit de la o rudă niște sămînță de pătlăgele de cele „inimă de bou". Face o pătlăgică, e atîta, are cîte 1,200 kg.

— Fugi că te lauzi.

— Ba de loc, o să vezi.

— Imi dai și mie?

— Iți dau.

— N-ai nevoie, spuse maistrul Vîrlan Aurel. Iți dă de la noi de la seră.

— Dar acelea nu-s „inimă de bou" făcu Franț fudul că are așa ceva. Uite, dacă mă rogi, îți dau și ție.

— N-am nevoie, spuse celălalt cu mîndrie. Iau de la seră.

— Nu cumva ai mai multă? — îl iscodi Iosif.

— Așa de multă... nu chiar...

— Atunci dă și la seră, ca să le revie la fiecare cîte un fir sau două. Vrei?

O clipă Calinca Franț rămase pe gînduri. Dar văzînd un zîmbet răutăcios pe fața maistrului Vîrlan Aurel, spuse mîniat:

— In ciuda ta, tot o să dau la seră și pentru alții. Na, ca să știi.

Pînă cînd?

In orașul Ploești se tergiversează lucrările. S-ar părea că inginerul Sîrbu Ioan, șeful secției agricole de pe lîngă sfatul popular are alte preocupări mai „principale" și pe cea a repartizării loturilor individuale a lăsat-o pe planul doi. Ce-i drept, se mai întîmplă să fie „deranjat" de unii membrii ai comitetelor de întreprindere ca de exemplu cei de la rafinăria I, rafinăria II, Cablu-Ploești, care-l tot sîcîie nerăbdători:

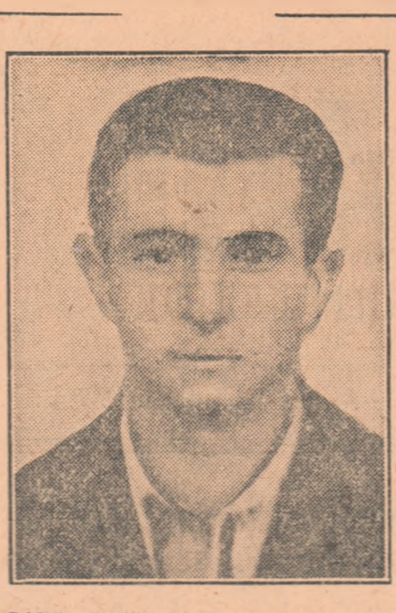
— Ce se aude tovarășe inginer?... Vremea trece, nu ne așteaptă.

La care el răspunde invariabil cu zîmbetul pe buze:

— Puțintică răbdare... Trebuie să ne chibzuim... Să ne orientăm... Sînt atîtea cereri!

De orientat, nu-i vorbă, a știut să se orienteze. De pildă, la bariera Lălui, se găsește un teren propice pentru cultivarea legumelor care are circa 3 ha., proprietatea sfatului. Cui să i-l dea? Să-l împartă în loturi de cîte 200—300 mp. și apoi să-i repartizeze la muncitori? E treabă prea grea. Mai bine să-i dea unuia singur, „bun gospodar" care poate umple piața de legume. Și așa s-a decis să-l repartizeze lui Vasilievici, „mic afacerist" care se tot învîrtea de cîtva timp cu căciula în mînă pe lîngă dînsul. Asemenea terenuri repartizate unor asemenea „gospodari" mai sînt și în cartierul Ploeștiori (2 ha.). Bariera București etc.

Ne întrebăm: pînă cînd o să dăinuiască situația asta și cînd, în sfîrșit, o să se orienteze secțiunea agricolă a sfatului popular Ploești, ca să repartizeze loturi individuale muncitorilor de la întreprinderile amintite, care așteaptă nerăbdători să intre în posesia lor?

PAVEL RADULESCU, ... C.F.R., a primit anul acesta din partea sfatului popular Buzău, împreună cu tatăl său Tudor Rădulescu, muncitor la cooperativa meșteșugărească „1 Septembrie" un lot de 400 m.p. Ei îl vor munci împreună ca roadele să fie mai bogate.

MICAN SIMION, mecanic de linotipe la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", a obținut pe terenul colectiv de cultivare a zarzavaturilor un lot individual. El se grăbește să însămînțeze terenul arat în comun cu tractorul, după planul primit, cu roșii, varză, ardei, vinete, cartofi și alte legume.

O greșeală remediată

Anul trecut puteam căpăta și eu un lot individual, că sînt destule locuri virane în cartierul nostru. Dar n-am vrut. Mi-a plăcut să mă culc pe-o ureche. Cînd am văzut însă că vecinii mei în tot cursul verii aveau din destul ceapă, roșii, zarzavaturi care au crescut acolo, lîngă dînșii, mi-am dat seama că am greșit, fiind prea comod. De aceea anul acesta m-am apucat serios de treabă și am lăsat lenea la o parte. Pămîntul era cam tare, de, așa cum e un pămînt țelină. Am săpat cu hîrlețul vreo 200 m.p., am greblat și am făcut straturi. Sămînța am procurat-o de pe piață. Pînă acum am semănat ridichi de lună, spanac, salată. Zilele acestea voi procura arpagic și usturoi și voi începe plantarea cartofilor. Intreprinderea ne-a promis că ne va da răsaduri de roșii. La unii a și început să dea. Sînt convins că acum gospodăria mea se va îndestula și nu va mai trebui ca nevasta mea să cumpere toate verdețurile de la piață.

FINTINARU STROE

muncitor la I.T.B. București

FOILETON

O lozincă tăiată în felii

— Oprește-te! Numai o clipă, te rog. Și dumneata, trecătorule, ai cunoscut lozinca de luptă a S.M.T.-urilor? Ea suna astfel: „Să terminăm reparațiile la timp și în bune condițiuni". Aici fiecare cuvînt era clar, așezat la locul său. Lozinca nu permitea echivocuri, asemenea unui text de lege bine fundat juridic...

Tovarășul director Marchiș Ioan se consfătui cu mecanicul șef al stațiunii, tovarășul Michel Ștefan și, amîndoi consultînd calendarul, hotărîră: „E timpul". O telegramă victorioasă sbură către serviciul regional S.M.T. Textul ei se mai află probabil și astăzi în arhiva serviciului sus amintit și va servi istoricilor ca un document remarcabil atestînd operativitatea din anul 1954; conținutul său era că, la 20 februarie, S.M.T. Sighișoara a încheiat campania de reparații

Așa dar, reparațiile se făcuseră la timp. Jumătate din lozincă se realizase.

Hm, hm... Și asta în ciuda unor piedici serioase, să vezi dumneata. Depozitul 16 nu livrase stațiunii decît o parte din piesele cerute cu multă insistență, și încă și pe acelea foarte, foarte tîrziu. Dacă le-ar fi livrat la vreme he, hei, am fi fost gata încă mai înainte — spune conducerea. Păcat, mare păcat.

Ei, lăsați, nu face nimic! Nici atîta modestie nu trebuie, ce dumnezeu! In definitiv, 20 februarie e o dată excepțional de timpurie, aproape un record pentru terminarea reparațiilor. Pe atunci mai era încă zăpadă pe cîmpiile și dealurile raionului Sighișoara.

Vin zilele lui martie. Zăpada piere și umezeala se trage în adîncul pămîntului. Mai trece o săptămînă și țăranul își poate sufleca mînecile cămășii, privind ațîțat spre fierul plugului. Il aduce mai aproape de gura șopronului. Incă o zi, două, și-i vine vremea.

Dar ce-s zgomotele acestea de fierărie venind din curtea S.M.T.-ului? Din cauza gardului înalt și a porții masive, dumneata trecătorule, nu vezi mulțimea de tractoare care umple curtea vastă a stațiunii. E acolo în curte o frămîntare, o fierbere, o alergătură grozavă ca într-un mușuroi răscolit: Tractoarele duduie, tușesc, hîrîie, se opresc, duduie din nou și multe au aerul bolnav, în vreme ce mecanicii și tractoriștii le dau ocol neosteniți, căutînd leacurile potrivite, acum, în ceasul al doisprezecelea. Așa dar dumneata, trecătorule, nu vezi nimic din cauza gardului și a porții masive. Să admitem că ai vedea totuși. Surpriză: reparațiile tractoarelor sînt în toi. Și ne aflăm la 14 martie!

Bine, dar telegrama? întrebi, naiv. Parcă la 20 februarie se anunțase serviciului regional că... Ei, și dumneata! Telegrama — aceasta e cu totul altă socoteală, este așa, pentru regiune. Tot pentru ochii celor de acolo sînt întocmite și unele din „ordinele de lucru" pe care data începerii muncilor este fixată la 16 martie Dar aici tractoarele ies tot pe rînd, pe rînd, cîte două-trei, pînă la 22 martie; pesemne ca să nu se iște îngrămădeală la poartă. O înțeleaptă măsură de prevedere.

Care va să zică din lozinca despre care a fost vorba la început s-a tăiat o felie: Sfîrșitul reparațiilor „la timp" a dispărut. N-are aface: jumătatea cealaltă, adică „în bune condițiuni" a rămas. E ceva.

Să ne apropiem de poartă: tocmai s-a dat în lături ca să facă loc cîtorva tractoare. Ies triumfal, rotindu-și cu zgomot șenilele. Insă primul ne privește cu „un singur ochi": îi lipsește un far. E regretabil, dar e totuși numai un tractor din 40. Așa ai putea crede numai pînă cînd le vezi mai îndeaproape și pe celelalte. „Ciclopul" era totuși mai prezentabil față de altele. Tractorul A. 92, de pildă, pleacă în campania de primăvară avînd minus manometrul de motorină, termometrul de apă, un bec, un geam la far. Nu deține însă el recordul, pentru că tractorului A 34 îi lipsește toată aparatura de bord. A. 100 se remarcă (probabil pentru că e cifră rotundă) prin absența ambelor manometre, ambelor termometre și a tijei la regulatorul motorașului de pornire. Lista infirmităților ar mai putea continua.

O scurtă paranteză lămuritoare: toate reparațiile executate de stațiune în iarna care a trecut au fost reparații capitale. Ești surprins? Intr-adevăr închipuiește-ți tractoarele desfăcute toate, dezmembrate, fie că era nevoie fie că nu. Declarate bolnave în bloc, fără diagnostic de la caz la caz și aruncate toate la „operații". Se pare că reparațiile capitale sînt pasiunea tovarășului mecanic șef Michel; reparațiile curente nu le agrează. De pildă, se pune problema reparării semănătoarelor și a cisternelor mobile.

— Bine, dar planul nici nu prevedea reparația capitală, tovarășe Michel.

Răspunsul e scurt și cuprinzător.

— Trebuie.

— Și ...care este costul?

— Vreo 50.000

Contabilul șef rămîne pe gînduri:

— Atît de ușor spui dumneata cifra de cincizeci de mii, tovarășe Michel?

— Las-că statul are bani!

— Așaa! Bine, dar documentația tehnică cînd o dați? Fară ea nu primim nici un ban.

Aici răspunsul mecanicului șef este și mai laconic — nu se mai aude de loc.

Să ne întoarcem la tractoare. Cînd convalescenții ies pe porțile sanatoriilor, ei au, de regulă, fișa medicală cu observațiile asupra stării sănătății lor. Plecînd din S.M.T., la începutul primăverii, tractoarele trebuie să aibă și ele o situație înregistrată într-un proces verbal de recepție. Insă, printre antipatiile tovarășului Michel, mecanicul șef al S.M.T. Sighișoara, se numără și întocmirea acestor procese verbale. In consecință, nu le întocmește. Sau dacă totuși, la insistențe, redactează unele dintre ele, uită să le semneze. Altă dată nu uită, însă nu are timp. Ei, și dacă nu semnează mecanicul șef, de ce ar mai semna mecanicul de sector, așa cum scrie la carte? In sfîrșit, dacă lipsesc aceste două semnături, ce rost mai are să semneze de luare în primire tractoristul? Și iată că acesta din urmă pleacă în campania de primăvară cu tractoare cărora le lipsesc... (vezi mai sus) și nici un document nu va dovedi la întoarcerea în stațiune că nu el, tractoristul, a pierdut farul, manometrele, termometrele etc. ci că acestea lipseau încă la ieșirea mașinii din stațiune. Dumneata vei spune poate: tovarășul Michel e un om delicat: el nu va reproșa tractoriștilor lipsuri de care nu sînt ei răspunzători. Mă rog. Dar dacă, ferească sfîntul, tovarășul Michel nu va mai fi atunci în stațiune?

Cîte nu se pot întîmpla, gîndește-te...

Cu toate acestea, tovarășul director Marchiș este de părere că reparațiile s-au făcut în bune condițiuni. Deci o felie din lozincă ar fi rămas totuși neatinsă. Bine. Pe dumneata, trecătorule, te voi lua ca martor. Imi pare rău că fără voia dumitale ai nimerit în mijlocul tuturor acestor probleme, însă eu, fără să țiu seamă de eventualele dumitale proteste, te voi sui în tren și vom merge amîndoi pînă la... Archita. De ce tocmai la Archita și nu în altă parte? Pentru că acolo lucrează brigada VII-a, despre care conducerea stațiunii are o părere bună. Fac parte din ea Țigler Mihai Cadar Pavel, Szell Dominic și Covaci Calman. Șeful brigăzii — Banu Iosif, pontatoare — Nucu Teodora.

Am ajuns. Brigada are mult de lucru aici — numai pentru gospodăria colectivă „Drumul Socialismului" — 100 de hectare, pe urmă destul pămînt în comunele învecinate, Boiu, Șoard, Săcel și altele. Aflăm că tractoriștii se află în curtea gospodăriei și pe unul din ei îl găsim într-adevăr stînd cu necaz acolo. Covaci Calman e întunecat. Tractorul lui n-a arat pînă acum decît vreo 11 hantri.

— De la începutul campaniei?

— De la începutul campaniei.

Și Calman arată cîte defecțiuni a avut mașina. Uite-o și acum în ce stare se află. Este a patra zi de cînd zace din nou. Prima dată s-a stricat ceva îndată după ieșirea din stațiune. Ne uităm și într-adevăr tractorul stă într-o rînă, cu șenila desfăcută ca un șarpe lungit la soare. A sărit arcul de pe șasiu. Dar ceilalți doi tractoriști unde sînt? La Săcel.

— Știi sigur că ei lucrează acolo, tovarășe Banu?

— Precis.

Hai la Săcel.

— Noroc, tovarășe Cadar. Ce faci, nu lucrezi azi? Aha, înțeleg, ieri a plouat, probabil pămîntul nu-ți îngăduie... Dar tovarășul Țigler unde-i?

Cadar pare foarte încurcat.

— Păi nu-i vorba de ploaie. Pămîntul ar fi bun. Dar nu merg tractoarele.

— Cum așa? Amîndouă sînt defecte?

— Da și Țigler a plecat de două zile la stațiune să aducă ce trebuie; lui i s-a rupt șurubul de întindere de la șenilă; la mine e o treabă mai grea, că s-a întîmplat ceva cu pompa de injecții. Am avut bătaie de cap și cu două conducte de motorină...

Tii, ce ghinion! Ia te uită: din 10 brigăzi cîte are stațiunea, am nimerit tocmai la cea mai... hai să nu zicem mai departe. Dar așa o fi oare? Trebuie să ne întoarcem la stațiune, în Sighișoara. Mîine se ține acolo ședința de producție la încheierea primei decade de lucru. Vii și dumnetata, nu? Dacă tot ai mers atîta împreună cu mine, cel puțin să vezi ce a rămas din lozinca despre care a fost vorba la început. Și ne-am întors. Și s-a aflat la această ședință că stațiunea a realizat pînă la 30 martie numai aproximativ 30 la sută din planul campaniei. Au vorbit șefi de brigăzi, pontatori, mecanici și agronomi de sector și toți au arătat defecțiunile serioase ale mașinilor, stricăciunile la pluguri, starea mizerabilă a găleților de combustibil (ridicate așa de la magazie) și altele. Pricină de întîrzieri (la Saschiz, de pildă, gospodăria agricolă colectivă trece să are cu mijloacele proprii, după ce a așteptat zadarnic tractorul), pricină de irosire a uleiului ars care se aruncă din pricină că lipsesc butoaiele; motiv ca telefonul de la stațiune să sune zi și noapte, tractoriștii cerînd intervenții urgente pe teren. Și s-a mai istorisit acolo și despre altele, între care trista întîmplare de la Bărcut, unde 18 hectare s-au lucrat cu un plug prost reparat: între brazde au rămas fîșii de cîte 15 centimetri nearate și, firește, lucrarea nu s-a mai putut recepționa.

Incruntat tovarășul Michel asculta, punea întrebări care să sublinieze exclusiv răspunderea tractoristului — erau și din acestea, nu-i vorbă — și nota febril. Ce nota tovarășul Michel? Lipsurile proprii? Nici pomeneală. Vreo bănuială cu privire la competența sa profesională? In nici un caz. Vroia să nu uite să ceară rapoarte regulate mecanicilor de sector. Și de nu le vor da, auleu, ce-o să-i mai sancționeze!...

Cît despre tovarășul Marchiș, directorul stațiunii, el avea numai grija să nu se pomenească în ședință anumite cuvinte la care era sensibil. Insă șeful brigăzii a 6-a, tovarășul Bucșa Ieronim nu ținu seama de aceasta și, imprudent, cuteză să susțină că reparațiile făcute în stațiune nu au fost corespunzătoare. Deci, în asemenea condițiuni...

— Nu ne interesează aceasta acum, - a întrerupt, cu o voce înghețată, directorul, de la masa conducerii. Discutăm acum planul pe decadă și înfăptuirea lui. Reparațiile? Reparațiile au fost. Au trecut. Ce ai dumneata de spus despre decadă?

Sărmană legătură dintre cauză și efect!

Cum te mai desconsideră tovarășul director! Va să zică așa: reparațiile au trecut.. mie să-mi vorbești despre decadă, despre stricăciunile de astăzi ale tractoarelor! Și dacă nu-ți poți pune acești ochelari de cai, stai jos și taci.

★

Ședința s-a terminat.

...Să ieșim în stradă. Dumneata trecătorule, continuă-ți drumul pe care ți l-am întrerupt în fața S.M.T.-ului Sighișoara. Incă odată, scuză-mă te rog. Cred însă că tot ți-a folosit la ceva întîmplarea: știi acum că o lozincă de luptă nu poate fi tăiată în felii, pentru că atunci feliile se transformă în firimituri, iar acestea, la rîndul lor, într-o simplă amintire.

ȘTEFAN IUREȘ

Un adevărat gospodar

Aflasem că în cursul anului 1953 majoritatea muncitorilor de la întreprinderea „E.T.A.C.S." din Iași care au primit loturi individuale pentru cultivarea legumelor au obținut roade deosebit de bogate. Acest lucru mi-a trezit curiozitatea și m-am hotărît să le fac o vizită. Un director de întreprindere ca și cînd ar fi vrut să-și ia apărarea, a ținut să mă informeze:

— Cred și eu că la Cojocaru a mers mai bine treaba... El are posibilități. Se poate descurca ușor. Intreprinderea are mai multe sectoare. Ce nu-i colo... e dincolo....

Tonul cu care-mi fuseseră spuse aceste cuvinte la adresa directorului E.T.A.C.S.-ului suna cam ironic. Tovarășul vroia să mă facă să înțeleg că nu de calitățile de conducător ale lui Cojocaru este vorba ci de faptul că el nu trebuie să-și bată prea mult capul pentru rezolvarea unor probleme, că are totul la îndemînă. Lucrul acesta mi-a micșorat entuziasmul. Am ciocănit în ușa cabinetului său. Un glas energic m-a anunțat că pot să intru. Aveam în față un om între două vîrste, bine legat, cu privirea pătrunzătoare, care, fără să se sinchisească de prezența mea, continua să se lupte cu o foarfecă și un ziar... Mi-a spus doar atît:

— Ia loc te rog... Scuză-mă puțin.

Aveam impresia că mă aflu într-o bibliotecă. Pe birou, pe fereastră, erau numai cărți. Deslușesc cîteva titluri din cele de pe birou. Majoritatea vorbesc despre agricultură și creșterea vitelor.

— Am găsit un articol interesant, spuse directorul în cele din urmă fluturînd în aer bucățica decupată. Vorbește despre iarovizare.

— Vă interesează? — spun eu cu oarecare îndoială amintindu-mi cele spuse de tovarășul de mai înainte.

— Imi place foarte mult. Iacă, a venit timpul muncilor agricole și nu trebuie să ne lăsăm pe tînjeală. Căutăm noi metode. Avem o gospodărie anexă...

Vorbea cu entuziasm despre ea ca și cînd ar fi vorbit de propriul său copil.

— La început gospodăria anexă n-a existat. Dar acum îi o frumusețe. Unii mă invidiază. Mă tot întreabă: cum ai ajuns aici că am vrea să facem și noi la fel? Cînd le spun că asta cere timp, răbdare, studiu, îngrijire, că purcica trebuie mai întîi să crească, să fete, ca să-ți poată mări gospodăria, prind a se scărpina în cap și a se lăsa păgubași. Ei pasă-mi-te vor s-o aibe de-a gata purcica și s-o bage numai în oală. Li-i greu să-și bată capul...

După aceea directorul a scos pe masă un teanc de fotografii și mi-a arătat cîteva din vitele crescute în gospodărie.

— Taurul ista a fost dus la expoziția din București... Scroafa asta a fătat 24 purcei...

Știa povestea fiecărei viețuitoare... Bolile pe care le-a avut, cum le-a făcut bine. Apoi mi-a povestit cum a aflat din cărți că se poi crește mai bine și obține noi specii. Citeai în întreaga lui atitudine dragostea omului căruia îi place să se preocupe. In urechi îmi răsună de astă dată fals cuvintele: Cojocaru are posibilități. Și ca o completare vin cuvintele lui hărăzite parcă la timp:

— La început n-am avut posibilități. Dar posibilitatea trebuie numai creată..

Aveam în față un om adevărat, un om sincer și conștient. După ce am vizitat gospodăria anexă, am stat de vorbă și despre felul cum s-a dus munca cu cei care au primit loturile individuale.

— Treaba părea grea la început, mi-a mărturisit el. Unii mi-au spus că li-i greu, alții că n-au unelte. M-am sfătuit cu cei de aici de la organizația de partid Am ajuns la concluzia că trebuie neîntîrziat să le dăm posibilitatea să-și facă la atelierele noastre, uneltele. Și fiindcă și atunci mai dădea cîte unul din colț în colț și tot nu vroiau să se apuce de treabă, le-am arat loturile cu plugurile gospodăriei anexe Fiecare lot avea tăblița lui cu numele tovarășului respectiv Apoi le-am procurat, tot de la gospodărie, răsaduri, semințe, mă rog... tot ce trebuia.

— Atunci, lor ce le-a mai rămas de făcut? — întreb eu oarecum nedumerit.

— Restul... Ceea ce este de altfel foarte principal Semănarea... îngrijirea...

— După asta v-ați mai interesat?

— Firește că da. Am mers în repetate rînduri pe teren Am văzut că unii nu se îngrijeau în suficientă măsură de loturile lor Atunci îi dădeam la gazeta de perete. Unii s-au îndreptat, dar alții nu. De exemplu, Scrumeda Anton. Avea aproape tot terenul năpădit cu buruieni. L-am chemat la mine.

— Anton, ție îți place varza? — l-am întrebat

— Place!

— Dar roșiile... vara, ce zici de-o salată de roșii?

— Bună!

— Atunci de ce nu-ți îngrijești lotul, doar îi în binele tău?

— Nu prea am timp...

— Motive. Dar să zic că așa ar fi. De ce nu pui pe băiatul tău să te ajute, că acum îi în vacanță?

— A lăsat capul în jos oarecum jenat și mi-a dat dreptate. Uite, așa l-am făcut pe maistrul Anton Scrumeda să îngrijească de lot. Uneori luam pe cîte un șef de secție cu mine pe teren, așa cum l-am luat pe Sîrbu Gheorghe, de la ateliere.

— Al cui e lotul ista Sîrbule?... Citește de pe tăbliță.

— A lui Macovei Vasile.

— Din secția cui e?

— Din a mea.

— In atelier oamenii îți merg bine. De ce nu-i faci să meargă bine și aici? Notează-ți undeva și într-o ședință nu chiar la „diverse" adu-le aminte că și aici au treabă tot în interesul lor La toamnă cînd or avea cartofi în pivniță, bulion în sticle și varză la murat, fără să-i coste parale, și-or aduce aminte de ce le-ai spus și nu le-o părea rău.

— Dar anul ăsta cum stați cu loturile?

— Anul ăsta peste 300 de muncitori s-au înscris și au și primit loturi Mulți s-au și apucat să-l însămînțeze. Ne-am îngrijit din timp să aibă tot ce le trebuie: sămînță, răsaduri Ca lucrurile să meargă și mai bine, am constituit un colectiv de conducere al loturilor individuale format din Gîrneț Petru, Călin Florea, Scurtu Ioan, Găjban Emil etc care au sarcina să îndrumeze pe cei care-și lucrează pămîntul și în același timp să-i stimuleze Cum am spus, sămînța avem, răsaduri de toate felurile, peste 900 metri pătrați, mai trebuie încă puțin și nici o palmă de pămînt n-o să fie necultivată...

Priveam cu admirație la acest om entuziast. Avea dreptate cînd spunea:

— Cînd n-ai posibilități, trebuie să le creezi

Ei bine, aceste posibilități au fost create Totul e să ai tragere de inimă, să fii bun gospodar.

V. MIHAILESC

Pe loturile individuale

● Nu de mult, 190 de muncitori tineri și vîrstnici de la uzinele „Republica" din Capitală au înaintat Comitetului de întreprindere cereri în care își manifestă dorința de a primi loturi individuale de pămînt pentru a cultiva legume și zarzavaturi. In scurtă vreme, dorința lor a devenit un fapt împlinit. Comitetul Executiv al sfatului popular raional 23 August a repartizat muncitorilor de la uzinele „Republica" 20.500 m.p. în imediata apropiere a Capitalei și 5 hectare de pămînt arabil la Cățelu. Zilnic se pot vedea pe aceste loturi de pămînt numeroși muncitori Mai cu seamă tovarășii Iordache Ilie, Ganea Dumitru, Jac Ion și Lupu Maria se ocupă cu multă plăcere de cultivarea cu legume și zarzavaturi a loturilor lor

● Numeroși tineri muncitori de la uzinele Dinamo și Steaua Roșie din Capitală au înaintat cereri în care-și exprimă dorința de a primi loturi individuale de pămînt pentru a le cultiva.

● Interesul pe care-l depun oamenii muncii pentru cultivarea loturilor individuale crește zi de zi Anul trecut numărul celor care cultivau legume și zarzavaturi în orașul Deva — de pildă — nu trecea de 50. Printre aceștia se numără și tovarășul Ion Mezei care lucrîndu-și lotul individual la timp și în bune condițiuni nu a cheltuit nici un ban pentru aprovizionarea cu legume și zarzavaturi Văzînd foloasele cultivării loturilor individuale cu legume și zarzavaturi un număr de aproape 240 de oameni ai muncii din oraș, au făcut cereri pentru a li se repartiza asemenea terenuri.

● Muncitorii și funcționarii de la depoul C.F.R.-Satu Mare au cultivat anul trecut însemnate suprafețe de terenuri virane. Ce-i drept multora nu le-a fost tocmai ușor pînă au deprins meșteșugul grădinăritului Cu timpul însă aproape zilnic mecanicii, fochiștii și funcționarii acestui depou puteau fi văzuți muncind cu multă tragere de inimă

Anul acesta încă nu se topise bine zăpada că muncitorii de la C.F.R Satu-Mare au și început pregătirea loturilor individuale Mulți dintre ei au desfundat pămîntul, alții și-au selecționat sămînța iar alții și-au pregătit din timp răsadurile de legume, roșii și ardei

Daca vrei sa ai legume timpurii in gradina, trebuie sa insamințezi cît mai din vreme. Este bine cunoscut acest lucru colectiviștilor din comuna Apahida, regiunea Cluj. Și de aceea, de îndată ce timpul a fost prielnic, au ieșit la lucru în grădină. Iată-i, în fotografie, însămînțînd arpagicul.

Din viața cercului nostru politic

In satul nostru, deși nu sînt mulți locuitori, întîmpinăm de multe ori greutăți în mobilizarea tinerilor la acțiunile organizației, deoarece casele sînt răspîndite, așa cum de altfel sînt mai toate casele din satele așezate pe văile munților apuseni. De aceea, atunci cînd am trecut la înscrierea tinerilor pentru cercul politic, ținînd seama și de faptul că tinerii făceau pentru prima dată cunoștință cu o formă organizată de studiu politic, organizația U.T.M. a dat o deosebită atenție lămuririi utemiștilor și tinerilor asupra datoriei lor de a-și ridica necontenit nivelul politic, ideologic și cultural și deci de a participa regulat la lecțiile și seminariile cercului politic.

In adunarea generală deschisă a organizației U.T.M. ținută pe această temă, din cei 18 utemiști cîți numără organizația noastră 14 au cerut să fie înscriși în cercul politic. Alături de aceștia au venit apoi și tineri neîncadrați în organizație. La propunerea tinerilor, s-a stabilit ca în fiecare sîmbătă seara în clădirea școlii să aibă loc cercul politic. Odată cu începerea cercului pe unul din pereții clasei am afișat un grafic prin care urmăresc frecvența cursanților. M-am îngrijit apoi ca tovarășii înscriși la cerc, să-și procure rechizitele necesare, iar printr-o acțiune de muncă voluntară am asigurat pentru perioada iernii, cele necesare amenajării clasei în care țineam lecțiile și seminariile cercului politic.

★

Așa și-a început activitatea cercul nostru politic pentru începători.

Iubesc mult munca de propagandist și simt o mare satisfacție cînd văd că studiul politic ajută utemiștilor și tinerilor din sat să înțeleagă mai bine politica partidului nostru, să participe mai activ la aplicarea ei în viață

La început m-am izbit însă de multe greutăți care mi se păreau greu de înlăturat. La primele lecții, din cauza slabei lor pregătiri politice și culturale, tinerii înțelegeau cu greutate multe din problemele pe care le ridicau lecțiile și își luau notițe foarte defectuos. Nu reușeau să deosebească ideile principale de cele secundare sau lăsau fraze neterminate, nemaiînțelegînd apoi cele ce au scris. In cadrul primelor seminarii era foarte greu să-i antrenez pe toți la discuții. De mare folos mi-au fost atunci sfaturile tovarășului Ghedeon Ion, șeful secției de propagandă și agitație a comitetului raional U.T.M. care a asistat la cîteva din lecțiile și seminariile cercului nostru. El mi-a arătat cum să ajut mai bine pe cursanți, mi-a atras de asemenea atenția că trebuie să vorbesc mai rar și să explic mai mult unele probleme și chiar unele cuvinte folosind pentru exemplificare fapte din viața satului nostru.

Ținînd seama de aceste sfaturi eu am căutat să mă apropii mai mult de cursanți, să cunosc capacitatea de muncă a fiecăruia și pe această bază să-i pot sprijini să-și însușească lecțiile. Chiar de la primele lecții am căutat ca utemiștii mai bine pregătiți să ajute pe cei mai slabi Spre exemplu, utemistul Zapra Valeriu a primit sarcina să-l ajute pe tînărul Borfotă Marian care de abia anul trecut a terminat școala de alfabetizare și tov. Zapra își îndeplinește conștiincios această sarcină. El stă împreună cu tov. Borfotă în bancă la predarea lecției. In timpul liber merge la el acasă, îi arată cum a luat el notițe, îi ajută să-și îndrepte greșelile și confuziile pe care le-a făcut iar uneori se pregătesc împreună pentru seminarii Ca tovarășul Zapra procedează și alți utemiști. Eu am însă grijă să controlez îndeaproape modul în care decurge acest ajutor între cursanți.

Pentru ca lecțiile să fie cît mai bine înțelese de cursanți, eu scriu tema fiecăreia pe tablă, iar în timpul expunerii am grijă să accentuez ideile principale și uneori chiar să le repet pentru ca să poată fi mai ușor notate și reținute de către cursanți. De asemenea înainte de a trece la ținerea seminarului controlez caietele cursanților. Se întîmplă uneori că o greșeală se repetă la mai mulți elevi. Atunci eu nu trec mai departe pînă nu o lămuresc sau dacă este cazul, mai explic încă odată cursanților problema respectivă.

Așa am reușit, cu toate greutățile întîmpinate, ca toți cursanții să-și ia notițe mulțumitoare la lecții.

Munca de conducere a seminariilor cere din partea propagandistului multă pregătire și iscusință. Primele mele seminarii mergeau greoi. Simțeam că plutea o atmosferă rece, iar cursanții rămîneau pasivi.

La început numai vreo patru cinci utemiști „rupeau tăcerea" luînd cuvîntul din proprie inițiativă. Am observat că mulți elevi deși cunoșteau problemele totuși nu luau parte la discuții. Stăteau retrași. După primele seminarii văzînd că utemistul Dondoș Iosif continuă să nu ia cuvîntul în timpul seminariilor, mi-am propus să stau de vorbă cu el. Din discuțiile purtate am observat că el își însușise lecțiile dar nu îndrăznea să ia cuvîntul. Era timid. Niciodată nu mai vorbise în fața tinerilor și îi era frică că o să se încurce. La seminariile ce au urmat, eu i-am dat cuvîntul și am căutat să-l evidențiez chiar și atunci cînd el nu se exprima îndeajuns de corect. In felul acesta a prins curaj uitînd de timiditate. Acum utemistul Dondoș Iosif dă răspunsuri mulțumitoare și ridică probleme interesante în seminarii. Și ca el au fost mai mulți cursanți.

Deobicei pentru seminarii eu împart lecția în cîteva probleme apoi îmi fixez pentru fiecare problemă mai multe subpuncte. In cadrul seminarului după ce pun întrebarea nu numesc pe cineva anume să răspundă ci las să vorbească cine dorește iar celorlalți le cer să facă completările necesare. Am însă grijă ca discuțiile să nu fie monopolizate numai de cîțiva cursanți iar dacă văd că există vreo confuzie o lămuresc pe loc, iar după fiecare întrebare trag concluzii.

Am observat că procedînd astfel, tinerii rețin cu mai multă ușurință problemele discutate.

Nivelul seminariilor este strîns legat de felul în care sînt expuse lecțiile, de calitatea lor. „Puțin valorează o lecție dacă ea nu e înțeleasă de cursanți sau dacă nu reușește să trezească atenția auditorului" ni s-a spus la unul din seminariile de instruire a propagandiștilor de pe lîngă comitetul raional U.T.M. Ori de cîte ori mă prezint în fața cursanților îmi vin în minte aceste cuvinte. De aceea atunci cînd predau o lecție caut ca fiecare problemă sau frază să fie cît mai clară și mai pe înțelesul cursanților

Vorbind despre alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, baza puterii populare în țara noastră, eu am venit cu exemple concrete din viața satului nostru.

La noi e o regiune muntuoasă unde se cresc multe vite. De aceea în lecție eu am insistat mai mult asupra acestei probleme. Pentru a scoate în relief avantajele pe care le are un țăran muncitor de pe urma contractărilor de animale am făcut la tablă o socoteală din care reieșea cam cît ar putea cîștiga un țăran muncitor dacă ar contracta cu statul o pereche de boi sau doi porci. In cadrul seminarului la această lecție s-au ridicat multe probleme interesante, iar cursanții au venit cu o serie de exemple.

— „De cînd valorificăm prin cooperativă, ouă, secară și alte produse — a spus tovarășul Zapra Valeriu — eu am putut primi în schimb încălțăminte de piele, cuie și alte mărfuri industriale fabricate de muncitorii de la orașe. Astfel cooperativa ne vine în ajutor cu tot ceea ce noi avem nevoie". In cadrul discuțiilor unii utemiști s-au angajat să-și lămurească părinții pentru a contracta cu statul creșterea de animale și pentru a-și valorifica produsele prin cooperativă etc.

Analizînd problemele din lecția „Cum este condusă țara noastră" am arătat că astăzi prin sfaturile populare fiecare cetățean are dreptul de a participa la rezolvarea treburilor obștești. Am citit cursanților și unele fragmente din Constituția R.P.R. care se refereau la această problemă.

Prin exemplele aduse am reușit în cadrul lecției să demonstrez caracterul profund democratic al puterii de stat din patria noastră.

Cercul pe care-l conduc se bucură de o frecvență regulată din partea majorității cursanților. Totuși au fost cazuri cînd unii cursanți frecventau slab lecțiile, sau nu se pregăteau suficient pentru seminarii. Văzînd însă că discuțiile individuale nu și-au atins scopul m-am sfătuit cu tovarășii din comitetul organizației de bază U.T.M. și s-a organizat o adunare generală în care a fost analizată îndeaproape munca cercului politic. In referatul pe care l-am prezentat adunării generale am dat ca exemplu pe acei cursanți care vin regulat la cerc și depun suflet în învățătură. Așa sînt Zapra Valeriu, Popa Ștefan, Miclea Ludian, Hidec Dionisie și alții. Am criticat pe acei utemiști ca: Ilea Nicodim, Ilea Dănilă și alții care nu frecventau cu regularitate lecțiile și seminariile cercului politic și nu manifestau interes față de învățătură.

Adunarea generală a ajutat mult la îmbunătățirea frecvenței și la ridicarea nivelului seminariilor.

Cercul politic a contribuit la ridicarea nivelului politic al tinerilor, la formarea conștiinței lor de utemiști. Aceasta o dovedesc faptele.

La început, în cercul politic aveam și patru tineri care nu erau utemiști. Printre utemiștii care au fost primiți în ultimul timp în organizația noastră se numără și acești tineri. Ei participă acum cu multă dragoste la viața de organizație.

Membrii cercului politic sînt în frantea acțiunilor organizației U.T.M. Toți cursanții și-au predat la timp cotele datorate statului Utemistul Miclea Ludian a ieșit primul din sat la însămînțat. Exemplul lui a fost urmat apoi de majoritatea utemiștilor Cu sprijinul activ al cercului politic, tinerii din satul nostru au efectuat peste 800 ore muncă voluntară la construcția noii școli elementare. Echipa artistică a căminului cultural la care participă aproape toți cursanții s-a clasat pentru concursul pe faza raională

Nu de mult la seminarul de instruire a propagandiștilor în urma analizării învățămîntului politic, comitetul raional U.T.M. Turda a premiat cu cărți propagandiști fruntași. Printre aceștia m-am numărat și eu. Aceasta a constituit un stimulent puternic pentru mine. Desigur că în activitatea mea de propagandist mai există multe lipsuri.

Așa de exemplu eu nu folosesc încă îndeajuns literatura, ziarul, materiale demonstrative în expunerea lecțiilor. De asemenea nu urmăresc suficient felul în care cursanții citesc cărți de la bibliotecă. Pentru viitor eu îmi propun să înlătur aceste lipsuri și să-mi îmbunătățesc necontenit munca pentru ca activitatea cercului nostru politic să fie și mai interesantă și mai bogată în conținut.

VITCA VIOREL
propagandist la cercul politic pentru începători, satul Ocolișel, raionul Turda

Pentru cea mai bună corespondență

In cinstea zilei de 5 mai, ziua presei comuniste, ziarul „Scînteia tineretului" organizează un concurs „PENTRU CEA MAI BUNA CORESPONDENȚA"

La concurs pot participa toți tinerii, utemiști și neutemiști, de orice profesie, indiferent dacă au mai scris sau nu pînă în prezent ziarului „Scînteia tineretului".

Concursul se desfășoară în perioada 5 aprilie—5 mai pe următoarele categorii de materiale:

- **reportaje, articole despre cărți și spectacole;**
- **materiale critice și satirice;**
- **corespondențe informative;**
- **fotografii.**

Participanții pot trimite pentru concurs mai multe corespondențe începînd cu data de 5 aprilie, ținînd seama ca ultima corespondență să ajungă la redacție pînă cel mai tîrziu la data de 5 mai a.c.

Cele mai bune corespondențe sosite la ziar vor fi analizate de o comisie care va acorda premiile cîștigătorilor concursului Cele mai bune corespondențe vor apare de asemenea, în paginile ziarului.

Se vor acorda:

4 premii I în valoare de 4.000 lei.
4 premii II în valoare de 2.500 lei.
4 premii III în valoare de 1.500 lei.
20 mențiuni în cărți în valoare de 2.000 lei
80 abonamente pe 3 luni la ziarul „Scînteia tineretului".

Materialele se vor trimite într-un plic închis cuprinzînd numele, profesiunea și adresa exactă a trimițătorului, pe adresa Ziarul „Scînteia tineretului", Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Piața Scînteii, raionul Stalin, București, cu specificația „pentru concurs".

★
★ ★

Peste cîteva zile păpușile pe care le gătesc acum tinerele Roșca Paraschiva și Zdrobea Iulia, de la cooperativa „Zorile Roșii" din Oradea, vor împodobi magazinele

Cele două tinere își depășesc sarcinile de plan zilnice cu 150 la sută. Ele doresc însă ca succesele pe care le vor obține în cinstea zilei de 1 Mai să fie și mai însemnate.

Foto: COSTIN RADU

★ ★
★

Un ajutor prețios

Degeaba spun anii instructori de pionieri că se pot lipsi de ajutorul tovarășilor profesori. Și eu credeam într-un timp la fel. Mi-am dat seama însă că greșesc. Și instructorul de pionieri și profesorii sau învățătorii muncesc pentru același scop, educarea copiilor. Atunci de ce n-ar lucra împreună? Eu am să vă povestesc despre un ajutor pe care l-am primit din partea tovarășului director al școlii. Eu îi zic: un ajutor prețios — și-o să vedeți de ce.

Să nu credeți cumva că sînt vreo instructoare care am experiență vastă în munca cu copiii, că am vechime sau altă pregătire. Nicidecum. E bine de știut că vechimea mea în această muncă se reduce doar la cîteva luni, ceea ce este destul de puțin. Tocmai de aceea am să vorbesc numai despre un singur aspect în care am obținut rezultate mai bune: disciplina

Aflasem că am fost numită instructoare superioară în școala de băieți-Bucureștii Noi, dar nici nu știam măcar unde se află O activistă m-a condus pînă la această școală. In ziua aceea am pus pentru prima dată piciorul în cartierul Bucureștii Noi. Drept să spun, mi-a plăcut acest cartier. Un bulevard larg cu verdeață prin mijloc un parc la doi pași de școală un teatru în aer liber și un cinematograf nou și frumos

Pășeam împreună cu tovarășa activistă de la raion pe trotuarul umbrit de coroanele pomilor și mă întrebam cu emoție: „Oare cum va fi școala? Dar elevii?"

Activista parcă mi-a ghicit gîndurile.

— Iată și școala — îmi spuse ea.

..Era pe partea dreaptă a străzii ascunsă între pomi. Școală mare. frumoasă, cu ferestre largi în care jucau razele soarelui. Dar cum arată clasele? Dar copiii și profesorii?

In ziua aceea aveam să fac primele cunoștințe.

In cancelarie l-am cunoscut pe tovarășul director al școlii, un om aproape tînăr, nu prea înalt, cu ochii pătrunzători. Tocmai discuta cu o profesoară despre cercurile pe materii. Părea foarte energic, ceea ce m-a bucurat.

Tovarășul director era un pedagog bun. De lucrul acesta aveam să mă conving curînd.

— Vom lucra împreună — mi-a spus el cînd am făcut cunoștință

Incă din prima zi mi-am dat seama că existau în școală mulți copii indisciplinați. Faptul acesta m-a pus pe gînduri. Indisciplina unora scădea nivelul la învățătură al tuturor copiilor. Aceasta o vedeam bine.

— Uite eu cred că ar fi bine să-i atragem pe copii în diverse activități care să-i intereseze — mi-a spus într-o zi tovarășul director.

— Activități extrașcolare?... Cum de nu mi-am dat seama pînă acum? — mi-am zis.

Așa au luat ființă în școala noastră cercurile de fizico-chimice literatură și lucru manual De înființarea lor s-a ocupat în cea mai mare măsură tovarășul director. El a repartizat pe copii în cercurile pe care le preferau, el a vorbit cu tovarășii profesori care aveau să ne ajute Tot tovarășul director s-a îngrijit de săli și de materialele și rechizitele necesare Pasiunea cu care lucra tovarășul director m-a entuziasmat și pe mine.

Cercurile au dat rezultate foarte bune, însemnînd un mare sprijin dat unității. Iată și roadele, oglindite prin cîteva exemple.

Pe Vasilescu Gheorghe din clasa VII-a l-am cunoscut ca un băiat obraznic și indisciplinat. Asta era într-o sîmbătă, în ajunul zilei cînd urma să se țină prima ședință a cercului de lucru manual. Mă dusesem tocmai să-i anunț pe băieți. In clasă era gălăgie și dezordine.

— Tovarăși pionieri!

Se făcu liniște.

— Mîine la 10 dimineața — le zisei — începe să activeze cercul de lucru manual.

Pe cei mai mulți începuse să-i intereseze știrea mea. dar cîțiva elevi, dintre cei mai indisciplinați din clasă creară îndată o atmosferă neprietenică. Printre aceștia era și Vasilescu. Atunci îl vedeam pentru prima dată. Stătea în fundul clasei cu picioarele pe bancă și striga să-l audă toți.

— De ce să viu? Să stau degeaba? Petrescule! Ioniță! Noi ne întîlnim mai bine la 9 la cinematograf. Joacă „Prințesa trufașă"

Vasilescu era un băiat care se purta îngrijit, de aceea mă surprinse tonul obraznic cu care vorbea. Și se vede, celorlalți le cam plăcea să-l imite în obrăznicie.

— Mai bine joc mingea... — strigă din banca întîia Bengescu și toți se uitară la el aprobativ.

Copiii nu-și dădeau seama cît de interesantă poate fi activitatea în cercul de lucru manual și de aceea preferau altceva In zilele următoare însă cînd au venit la cercul de lucru manual, ei au găsit că e foarte interesantă această activitate. E uimitor chiar cum de a reușit acest cerc să schimbe pe unii copii. Vasilescu a devenit de nerecunoscut. Intr-o zi am intrat în cercul de lucru manual în timpul activității. M-a surprins liniștea care domnea în sală. Copiii aplecați asupra lucrului lor, păreau foarte preocupați Intr-un colț l-am zărit și pe Vasilescu Parcă nu-mi venea să cred că e el. La fel de îngrijit, cu părul frumos pieptănat, cu cravata călcată dar nu rostea nici o vorbă Foarte concentrat, își prindea în traforaj o pînză. Alături se afla aparatul pentru chimie la care lucra.

Un alt exemplu îl constituie pionierul Covaci Gheorghe care era nedisciplinat și slab la învățătură. El manifesta nepăsare față de școală. Cercul de lucru manual activitatea interesantă din acest cerc l-a schimbat și pe el, ca și pe Ionescu Lavinlu Trocan Gheorghe, Matei și alții. Ei nu-și mai petrec timpul pe străzi, hoinărind. Acum ei așteaptă nerăbdători zilele cînd se țin cercurile, se preocupă și vin cu propuneri de lucrări pe care vor să le execute

Eu acestea am avut de povestit și nu se poate să închei fără să reamintesc că toate acestea se datoresc ajutorului prețios al tovarășului director, sub supravegherea căruia s-a desfășurat activitatea în aceste cercuri Un astfel de ajutor e și firesc să dea rezultate bune deoarece tovarășii profesori și învățătorii au multă experiență acumulată Eu am să le cer și mai mult sprijin de acum înainte.

EMILIA MARIN
instructoare superioară de pionieri la școala de 7 ani—Bucureștii Noi

Secția de tineret

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru **Balint Gheorghe**). — De curînd într-o ședință a organizației U.T.M., de la secția Valorificări deșeuri care funcționează pe lîngă fabrica de mobilă „Simon Geza" din Tg. Mureș, s-a luat în discuție activitatea depusă în producție de către membrii acestei organizații.

In discuțiile purtate pe marginea referatului prezentat de tovarășul Somodi Iosif membru în comitetul organizației de bază U.T.M., tinerii au scos cu tărie la iveală unele lipsuri manifestate pînă acum în muncă.

Astfel, luînd cuvîntul tovarășul Mezei Adalbert, tehnicianul acestei secții, a arătat că peste 90 la sută din numărul muncitorilor sînt tineri. El a reliefat faptul că unii dintre ei, aflați la începutul meseriei, n-au primit tot sprijinul din partea biroului organizației de secție U.T.M. pentru aplicarea în practică a celor învățate în școală. Aceasta a făcut ca unii tineri calificați în meseria de tîmplari să dea uneori lucru de calitate slabă.

In urma discuțiilor purtate asupra activității de pînă atunci a fiecărui tînăr din secție, s-a trecut apoi la o mai bună organizare a secției. Astfel, s-a hotărît înființarea unei brigăzi complexe și a unui post utemist de control, care vor duce fără îndoială la lichidarea lipsurilor existente. După aceasta tovarășul Laszlo Gheorghe, secretarul biroului organizației U.T.M din secție s-a angajat în numele utemiștilor secției, că va intensifica tot mai mult întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea zilei de 1 Mai și va acorda o deosebită atenție ridicării producției bunurilor de larg consum.

Pentru îmbunătățirea calității produselor și creșterea continuă a producției bunurilor de larg consum, membrii brigăzii complexe nou înființate s-au hotărît să urmeze și ei inițiativa tinerilor de la fabrica „Simion Bărnuțiu" de a aplica în muncă metoda comsomolistei Lidia Savelieva. Controlul pe fiecare fază de operație după metoda Lidiei Savelieva a făcut posibil ca într-un timp scurt să se îmbunătățească calitatea produselor cu 2,6 la sută reducîndu-se simțitor în același timp numărul refacerilor produselor față de trecut.

Cu prilejul obținerii acestor rezultate s-au evidențiat în mod deosebit tinerii Sava Alexandru, responsabilul brigăzii complexe, Gyorfi Keroby, Kolo Ludovic și Rusu Ion care își depășesc zilnic normele cu 100—200 la sută. Nici fetele care lucrează în această secție n-au obținut rezultate mai slabe. Astfel Costan Ana, Feyes Carolina, Kovacs Rozalia și Deneș Elisabeta aplicînd și ele metoda Lidiei Savelieva, au zilnic o depășire a normei între 160—180 la sută.

In întîmpinarea zilei de 1 Mai, membrii secției de tineret de la fabrica de mobile „Simon Geza" din Tg. Mureș, intensifică tot mai mult întrecerea socialistă, în lupta pentru a da produse de bună calitate și pentru ridicarea producției bunurilor de larg consum.

Constătuirea de la filiala regională A.S.I.T. București

Filiala regională A.S.I.T. București, în colaborare cu ministerele Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, Agriculturii și Silviculturii, a organizat o consfătuire cu inginerii, tehnicienii și fruntașii în întrecerea socialistă din întreprinderile constructoare de mașini și unelte agricole, centre mecanice, S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat din regiunea București, pe tema îmbunătățirii fabricației și exploatării mașinilor agricole. Consfătuirea a avut loc în zilele de 10 și 11 aprilie în sala A.S.I.T. din str. Mihail Eminescu din Capitală.

In referatul intitulat „Calitatea fabricației și comportarea în exploatare a parcului de mașini agricole", prezentat de ing. Paul Mănișor de la Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii, a fost scoasă în evidență procuparea permanentă a muncitorilor constructori de a îmbunătăți calitatea mașinilor și uneltelor agricole. Pînă în prezent s-au adus însemnate îmbunătățiri semănătoarelor de cereale, secerătorilor-legători și batozelor. In continuare, vorbitorul a arătat unele lipsuri ale mașinilor agricole asupra cărora trebuie să-și îndrepte atenția colectivele de muncă din întreprinderile constructoare, precum și necesitatea schimbului de experiență între S.M.T.-uri și întreprinderi, privind construcția, întreținerea și exploatarea mașinilor agricole.

Participanții la consfătuire au mai dezbătut referatele cu privire la măsurile care trebuiesc luate pentru îmbunătățirea calității fabricației secerătorilor-legători, semănătorilor și batozelor de cereale, precum și problema întreținerii și exploatării parcului de mașini agricole.

In discuțiile care au urmat, participanții la consfătuire au arătat posibilitățile de îmbunătățire continuă a calității mașinilor. Ei au scos în evidență importanța ce o are întreținerea și exploatarea rațională a parcului de mașini agricole. Un accent deosebit a fost pus pe necesitatea creșterii producției pieselor de schimb pentru mașinile agricole.

(Agerpres)

Informație

Cu ocazia împlinirii vîrstei de 60 de ani și pentru merite deosebite pe tărîmul dezvoltării artei populare din țara noastră, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a conferit Ordinul Muncii clasa II-a, artistului emerit al R.P.R., Fănică Luca. (Agerpres)

Inflorește Ucraina Subcarpatică

D. Bondarenko
Președintele comisiei regionale de planificare din regiunea Subcarpatică

Au trecut aproape 9 ani de cînd prin voința poporului, Ucraina Subcarpatică s-a reunit cu R.S.S. Ucraineană. In acest scurt răstimp înfățișarea acestui ținut s-a schimbat foarte mult. Mari transformări s-au petrecut în dezvoltarea economiei și culturii naționale în viața oamenilor din regiunea Subcarpatică.

In decursul multor veacuri, oamenii muncii din Ucraina Subcarpatică, despărțiți de patria lor, au trăit în foamete și nevoi, au îndurat jugul social și național.

Țărănimea Subcarpatică suferea din cauza lipsei de pămînt In anul 1944, în ajunul eliberării de sub jugul cotropitorilor fasciști, în Ucraina Subcarpatică erau peste 30.000 de gospodării țărănești fără pămînt și aproape 50.000 de gospodării care aveau de la 0,1 la 2 hectare de pămînt In același timp, moșierilor și chiaburilor le aparțineau aproape 80 la sută din toate terenurile cultivate Aproape o jumătate din țărani nu aveau animale de muncă și erau lipsiți de cel mai simplu inventar agricol Ca rezultat al lucrării pămîntului cu mijloace primitive recoltele erau foarte reduse Producția globală agricolă asigura nevoile populației Ucrainei Subcarpatice numai pentru 2—3 luni. Condițiile grele de viață, șomajul, foametea și mizeria permanentă au împins pe locuitorii acestei regiuni să emigreze. Muncitorii și țăranii plecau să-și caute norocul în S.U.A., în Franța, Belgia și în alte țări. Numai în decurs de 15 ani (din 1899 pînă în 1913) au emigrat din Ucraina Subcarpatică aproape 100.000 de oameni. Dar și în țările străine ei duceau de asemenea o viață grea Mulți dintre ei se întorceau în patrie tot atît de săraci și chiar schilozi.

Oamenii muncii din Ucraina Subcarpatică, credincioși tradițiilor poporului ucrainean, iubitor de libertate, au dus o luptă neîncetată împotriva asupritorilor străini, pentru o viață mai bună, pentru cultura lor națională, pentru limba lor maternă, pentru reunirea cu Ucraina Sovietică

In octombrie 1944, eroica Armată Sovietică le-a adus ucrainenilor din regiunea Subcarpatică libertatea Astfel s-a dat posibilitatea locuitorilor Ucrainei Subcarpatice să-și realizeze visul lor secular de reunire cu patria lor —, Ucraina.

Reunirea regiunii Subcarpatice cu Ucraina Sovietică, instaurarea Puterii Sovietice în această regiune, a deschis o nouă și luminoasă pagină în istoria acestei părți a poporului ucrainean care a suferit atît de mult. Datorită ajutorului de zi cu zi și grijii permanente a Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic, precum și datorită muncii pline de abnegație a populației din Ucraina Subcarpatică a început aici dezvoltarea rapidă a tuturor ramurilor economiei naționale.

In anii care au trecut după reunirea regiunii Subcarpatice cu Ucraina Sovietică, a luat aici ființă industria carboniferă, industria ușoară alimentară și alte ramuri de industrie, utilate cu tehnică înaintată Producția globală a sporit în anul 1953 de 4 ori și jumătate în comparație cu anul 1946 Odată cu creșterea industriei cresc și rîndurile clasei muncitoare. Numărul muncitorilor din industrie a fost în anul 1953 cu peste două ori mai mare decît în anul 1946

In această perioadă situația materială a oamenilor muncii s-a îmbunătățit considerabil. Salariul real al muncitorilor și funcționarilor din Ucraina Subcarpatică a crescut simțitor, s-au mărit și veniturile țăranilor.

Orînduirea sovietică a educat oameni noi. Crește numărul inovatorilor în producție care își depășesc în mod sistematic sarcinile de producție, care introduc în producție metodele înaintate de muncă Oamenii muncii din regiunea Subcarpatică muncesc cu abnegație pentru binele patriei

Uriașe transformări s-au petrecut și la sate. Fiind eliberați de sub jugul secular al moșierilor și chiaburilor, țăranii muncitori din regiunea Subcarpatică au început o viață nouă In locul gospodăriilor individuale există acum în această regiune 263 colhozuri, 12 sovhozuri, 11 stațiuni de mașini și tractoare și 2 stațiuni pentru creșterea vitelor, utilate cu tehnica agricolă cea mai modernă. Principalele munci agricole au fost mecanizate în proporție de peste 65 la sută. In colhozuri și sovhozuri se măresc mereu suprafețele însămînțate Numai în perioada anilor 1950—1953, ele s-au mărit în colhozuri cu 11 la sută. Au fost plantate 4.749 hectare de noi livezi și 1.654 hectare de vii.

Ca rezultat al muncii plină de abnegație a oamenilor muncii din agricultură, al folosirii realizărilor științei agrotehnice și a experienței înaintate recoltele de pe ogoarele colhoznice depășesc de 3—4 ori recoltele care erau strînse în gospodăriile țărănești individuale Astfel în anul 1953 colhozul „Gorki" din raionul Ujgorod a obținut o recoltă de cereale de 23 chintale la hectar Colhozul „Stalin" din raionul Tiacev a obținut o recoltă de grîu de toamnă de 20.2 chintale la hectar In colhozul „Lenin", din raionul Mukacevo echipa Eroinei Muncii Socialiste Ana Ladan a obținut o recoltă de 132 chintale porumb la hectar

Pentru succesele obținute în domeniul agriculturii, 23 dintre cei mai buni colhoznici și lucrători ai sovhozurilor din regiune au fost distinși cu titlul de Erou al Muncii Socialiste, peste 600 de colhoznici și muncitori din sovhozuri au fost decorați cu ordine și medalii ale Uniunii Sovietice.

Colhoznicii din Ucraina Subcarpatică, împreună cu întreaga țărănime colhoznică a U.R.S.S. și cu întregul popor, luptă acum pentru crearea unui belșug de produse alimentare în țară. Ei depun toate eforturile pentru îndeplinirea cu succes a hotărîrilor Plenarei din septembrie a C. C. al P.C.U.S.

Puterea Sovietică a deschis posibilități largi pentru dezvoltarea culturii — națională în formă socialistă în conținut. Inainte de reunirea cu Ucraina Sovietică, în regiunea Subcarpatică existau numai 18 școli de 7 ani și patru școli medii. Nu exista nici un institut de învățămînt superior In prezent în această regiune există peste 800 de școli; numărul școlilor medii s-a mărit de 14 ori. Noile institute de învățămînt superior create acum, Universitatea de stat din Ujgorod, Institutul pedagogic și cele 13 instituții speciale de învățămînt mediu, au dat în anii Puterii Sovietice peste 6.000 de specialiști cu studii superioare și medii.

Pentru dezvoltarea culturii în această regiune a fost creată o largă rețea de instituții culturale. Au fost înființate 622 cluburi, 927 biblioteci, 210 cinematografe, 87 caravane cinematografice, 50 centre de radioficare și 14 case de cultură.

Inainte populația Ucrainei Subcarpatice era aproape cu totul lipsită de asistență medicală. In orașe existau în total numai 5 spitale. La sate nu exista nici un medic. In anii Puterii Sovietice au fost înființate aici 89 de spitale dintre care 66 în mediul rural. In instituțiile medicale ale Ucrainei Subcarpatice lucrează peste 3.000 de oameni aparținînd personalului medical

Marele popor rus și toate popoarele Uniunii Sovietice acordă oamenilor muncii din tînăra regiune Subcarpatică un mare ajutor frățesc pentru construirea unei vieți noi, fericite Ucraina Subcarpatică primește toate cele necesare pentru dezvoltarea economiei sale naționale Datorită acestui ajutor, întreprinderile industriei forestiere și de mobile din regiunea Subcarpatică sînt utilate cu tehnica înaintată Astfel tractoarele pentru corhănit sînt fabricate în uzina „S. M. Kirov" din Leningrad. Ferăstraiele electrice sînt livrate de uzina mecanică din Ijevsk Uzina din Riga trimite centrale electrice mobile. Automobilele vin aici de la uzinele de mașini „Stalin" din Moscova și „Molotov" din „Gorki". Tractoarele C.T.—12 pentru industria forestieră sînt livrate de uzina de tractoare din Minsc. Pentru agricultura regiunii se primesc tractoare fabricate de muncitorii uzinelor de tractoare din Stalingrad, Celeabinsk și Harkov. Uzinele de combine din Taganrog și Zaporojie livrează combine autopropulsate și remorcate.

Dar ajutorul acordat de popoarele sovietice oamenilor muncii din regiunea Subcarpatică nu constă numai în livrarea de mașini și utilaje, ci și în transmiterea experienței înaintate. Muncitorii de la fabrica de carton Rahovo, de pildă au vizitat fabrica de carton din orașul Balahnî pentru a învăța și a-și însuși măiestria producției cartonului. O brigadă de muncitori de la fabrica de încălțăminte din Vinogradov a vizitat fabricile fruntașe din Moscova și Leningrad însușindu-și acolo experiența curentului continuu pe conveiere, pe care a introdus-o în întreprinderea sa. Colectivele unor serii de întreprinderi și colhozuri din regiunea Subcarpatică sînt în întrecere cu oamenii muncii din multe republici sovietice.

Uriașele realizări dobîndite de oamenii muncii din Ucraina Subcarpatică în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei și culturii naționale demonstrează în mod viu marea forță a orînduirii sovietice, succesele politicii naționale leninist-staliniste. Toate aceste realizări constituie roadele prieteniei frățești între popoarele sovietice care construiesc comunismul

In comisia O.N.U. pentru dezarmare

NEW YORK 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La 9 aprilie a avut loc o ședință a comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

La începutul ședinței reprezentantul U.R.S.S., A. I. Vîșinski, a făcut o scurtă declarație despre faptul că îndeplinirea de către gomindanist a funcției de președinte al comisiei pentru dezarmare este ilegală.

Reprezentantul grupului gomindanist a încercat să dovedească dreptul său de a fi membru al comisiei pentru dezarmare.

Reprezentantul S.U.A. Lodge a arătat că declarația reprezentantului U.R.S.S. despre înlăturarea gomindanistului ar fi neîntemeiată.

Răspunzînd la aceasta reprezentantul U.R.S.S. a repetat că „situația care se creează în comisia O.N.U. pentru dezarmare cînd locul președintelui este deținut de o persoană care nu este împuternicită de Guvernul Central Popular legal al R.P. Chineze, este lipsită de orice bază legală".

Apoi comisia a aprobat ordinea de zi a ședinței sale, propusă de delegații Angliei, S.U.A. și Franței. Potrivit acestei ordine de zi comisia pentru dezarmare trebuie să rezolve problema înființării unui subcomitet, după cum se prevede în rezoluția din 28 noiembrie 1953 a Adunării Generale.

Reprezentantul Angliei, Dixon, a declarat că, prezentînd propunerea cu privire la convocarea ședinței comisiei pentru dezarmare, delegația engleză s-a călăuzit după rezoluția din 28 noiembrie 1953 a Adunării Generale și după Comunicatul conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, în problema dezarmării.

Reprezentantul Angliei a propus înființarea unui subcomitet compus din reprezentanții Canadei, Franței, U.R.S.S., Angliei și S.U.A., care să stabilească programul și metodele sale de lucru. Potrivit propunerii engleze, ședințele subcomitetului vor fi secrete. El urmează să comunice rezultatele lucrărilor sale comisiei pentru dezarmare pînă la 15 iulie a.c.

Propunerea delegației engleze a fost sprijinită de reprezentanții S.U.A., Franței, Canadei, Noii Zeelande, Braziliei și Turciei.

A. I. Vîșinski a declarat că Uniunea Sovietică a pus și pune în mod consecvent și insistent an de an problema inevitabilității luării unor măsuri hotărîte în vederea preîntîmpinării primejdiei, stîrnită de goana înarmărilor, care amenință pacea și care ar aduce noi dezastre și mai mari popoarelor iubitoare de pace și întregii omeniri.

Conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai Uniunii Sovietice, S.U.A., Angliei și Franței, a continuat Vîșinski, a menționat în mod special în a doua parte a Comunicatului său necesitatea de a contribui la rezolvarea cu succes a problemei dezarmării, după cum prevede punctul șase al rezoluției O.N.U. din 28 noiembrie 1953. Astăzi, delegatul englez a propus înființarea unui subcomitet cu o anumită componență, care să aibe dreptul de a stabili singur procedura și metodele sale de lucru. In această privință îmi rezerv dreptul să-mi exprim părerea după studierea acestor propuneri, care vor fi examinate cu atenția cuvenită.

După aceasta, reprezentantul Angliei a declarat că el va prezenta propunerile sale, făcute verbal, în scris pînă la 12 aprilie, pentru ca ele să poată fi examinate de comisia pentru dezarmare la următoarea ședință.

Următoarea ședință a comisiei O.N.U. pentru dezarmare va avea loc la 14 aprilie.

Dulles și-a început turneul în Europa occidentală

LONDRA 12 (Agerpres). — La 11 aprilie a sosit la Londra secretarul de stat american J. F. Dulles, însoțit de Walter Robertson, secretar de stat adjunct și de Douglas Mac Arthur, consilier al Departamentului de stat. După cum s-a mai anunțat, vizita lui Dulles la Londra ca și aceea pe care o face la Paris, are drept scop să atenueze divergențele dintre Statele Unite pe de o parte, Franța și Anglia pe de alta, în problema Indochinei. „...Puterile occidentale sînt dezbinate printr-una din cele mai grave sciziuni care s-au ivit vreodată într-o chestiune precisă și urgentă", sublinia Associated Press într-un comentar referitor la vizita lui Dulles și la eforturile diplomației americane de a pune pe picioare în cea mai mare grabă o alianță agresivă în sud-estul Asiei.

Vizita secretarului Departamentului de stat al S.U.A., este întîmpinată cu rezervă chiar de ziarele oficioase, atît la Londra cît și la Paris.

„Nu se înțelege exact aci care este scopul urmărit de Dulles, — scrie „Sunday Times". Marea Britanie se împotrivește oricărei hotărîri pripite care ar risca să compromită șansele conferinței de la Geneva. Primejdiile care ar rezulta din situația militară a Indochinei nu trebuie exagerate".

La rîndul său, „Observer" scrie: „Francezii și englezii vor prezenta probabil un front unit lui Dulles și vor insista ca nici o declarație comună să nu fie făcută înaintea conferinței de la Geneva, ceea ce ar face imposibilă încheierea unui acord cu privire la Indochina".

După cum releva France Presse, la Londra însă se crede că în sînul cabinetului britanic și al cercurilor competente din Ministerul de Externe domnește părerea că ar fi de preferat să se aștepte conferința de la Geneva înainte de a se întreprinde vreo acțiune diplomatică ce ar prejudicia șansele acestei conferințe. „Guvernul britanic, subliniază France Presse, trebuie să țină seama de opinia publică engleză care, judecînd după părerile exprimate de cercurile cu răspundere în presă și în parlament, este în favoarea unei atitudini prudente și își pune mari speranțe în conferința de la Geneva. Marea Britanie rămîne opusă oricărei acțiuni diplomatice sau militare care ar avea drept rezultat extinderea conflictului din Indochina". După cum scria „Sunday Times" „Marea Britanie se împotrivește oricărei hotarîri pripite...".

Secretarul de stat american pleacă marți la Paris. „Guvernul francez, transmite Reuter, așteaptă cu oarecare îngrijorare sosirea lui Dulles la Paris"... Ziarul francez „Information" scria în această privință că „Dulles vrea să determine Franța și Anglia să adere la ultimatumul pe care îl aduce cu sine". Referindu-se la aceeași chestiune „Figaro" sublinia că: „La Paris există mai cu seamă preocuparea de a nu compromite conferința de la Geneva printr-o declarație cu caracter amenințător".

Deși cercurile oficiale americane fac foarte mult caz de „interesele comune" ale tuturor puterilor occidentale în sud-estul asiatic, presa din S.U.A. privește cu multă rezervă perspectivele de reușită pe care le prezintă călătoria lui Dulles în Europa. Comentatorul Buletinului de știri al Casei Albe subliniază atitudinea de „prudență" arborată de oficialitățile de la Washington față de perspectivele inițiative lui Dulles.

Unii comentatori americani fac diferite speculații în legătură cu eventualul eșec al vizitei lui Dulles în care caz, potrivit precizării făcute de Associated Press, „Statele Unite vor trebui să hotărască cît de departe doresc să meargă fără colaborarea britanică și franceză în această regiune".

Succese ale artileriei antiaeriene vietnameze

ȘANHAI 11 (Agerpres). —

Agenția Vietnameză de Informații transmite că în după amiaza zilei de 8 aprilie, unitățile de artilerie antiaeriană ale armatei populare vietnameze au doborît în apropiere de Dien Bien Phu șase avioane inamice: trei avioane de asalt, două bombardiere tip „B-26" și un avion tip „B-24". In seara aceleiași zile unitățile de artilerie antiaeriană au avariat încă un avion tip „B—26".

La 9 aprilie, unitățile de artilerie antiaeriană ale armatei populare vietnameze au incendiat un avion de asalt. In după amiaza aceleiași zile un avion de transport „C—119" care face parte din tranșa de avioane trimise recent de americani, a încercat să lanseze parașutiști în apropiere de Dien Bien Phu. Sub focul tunurilor antiaeriene, pilotul acestui avion a lansat în grabă 50 de parașutiști într-un punct controlat de armata populară vietnameză, și a încercat să fugă, dar avionul a luat foc și s-a prăbușit în regiunea controlată de unitățile populare.

In seara zilei de 9 aprilie, artileria antiaeriană a armatei populare vietnameze a doborît alte trei avioane inamice.

Confiscarea ziarului „L'Humanite Dimanche"

PARIS 12 (Agerpres).

Din ordinul prefectului departamentului Sena, în noaptea de 10 spre 11 aprilie a fost confiscat numărul de duminică al ziarului comunist „L'Humanité Dimanche". In legătură cu aceasta, ziarul „L'Humanité" a apărut într-o ediție specială intitulată: „L'Humanité Dimanche" a fost confiscat pentru că a spus adevărul despre planul Dulles, îndreptat spre extinderea războiului în Indochina".

In numărul confiscat al ziarului „L'Humanité Dimanche" a fost publicat un articol, în care era demascată politica S.U.A. îndreptată spre împiedicarea rezolvării pașnice a problemei indochineze, mesajul lui Ciu En-lai cu prilejul celei de a 50-a aniversări a ziarului „L'Humanite" și materiale dovedind remilitarizarea Germaniei occidentale.

„L'Humanite" cheamă pe toți oamenii muncii francezi să sprijine presa comunistă și să întărească unitatea în lupta împotriva tratatelor de la Bonn și Paris, pentru pace în Vietnam, în apărarea libertăților democratice. Protestînd împotriva samavolniciei polițienești, ziarul scrie: „Nici nedreptatea, nici samavolnicia — nimic nu va putea împiedica ziarul „L'Humanité" să fie steagul independenței naționale și a păcii".

Sondori romîni în China

PEKIN 12 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite:

Pe terenurile petrolifere de la Iumen, în China de nord-vest, lucrează o echipă de 11 sondori romîni. Condusă de inginerul Moise Costel, echipa de sondori romîni a fost trimisă pentru a contribui la dezvoltarea industriei petrolifere a Chinei în cadrul acordului de colaborare tehnico-științifică chino-romînă.

De la sosirea sa în China, la sfîrșitul lunei februarie a. c., echipa a vizitat diferite schele petrolifere din Iumen și în curînd va demonstra forarea în adîncime.

NOTE

Secrete

Ziarul „New York Times" nu are nevoie de nicio prezentare. Este suficient să parcurgi cîteva rînduri publicate de el ca să-ți dai seama că apără cu străşnicie interesele negustorilor de moarte. Și tocmai in acest ziar am putut citi recent o știre din care reiese absurditatea revoltătoare a guvernanților S.U.A. Astfel, ziarul american arată că informațiuni considerate drept „secrete atomice" și a căror divulgare pot să aducă în S.U.A. întemnițare pe mulți ani sau chiar moartea sînt publicate și puse la indemînă oricui de către un buletin britanic care poate fi cumpărat la prețul modest de 3 șilingi.

Citind aceasta nu poți să nu te gîndești că s-ar putea ca peste puțină vreme semănătorii isteriei războinice din S.U.A. să declare pasibil de pedeapsa cu moartea delictul de divulgare a unor descoperiri științifice cum ar fi aceea că pămîntul se învîrtește în jurul soarelui.

Ignoranță

Presa străină relatează că Statele Unite au stabilit în Oceanul Pacific o „zonă periculoasă" pentru navigat, zonă în care au avut loc recent experiențe atomice. Suprafața acestei zone este egală cu cea a Franței, Belgiei și Olandei. Desigur pretențiile yankeilor de a se socoti stăpîni ai Pacificului n-au putut trece neobservate. „Pacificul nu este un lac american" — a scris [illegible] irita: ziarul „Daily Herald".

Se pare însă că guvernanții de la Washington se dovedesc a fi niște veritabili ignoranți în materie de geografie. Ei nu confundă numai Pacificul cu un lac american, ci au impresia că hotarele S.U.A. se întind peste toate continentele. Oamenii simpli din lumea întreagă sînt însă hotărîți să-i silească pe guvernanții de pe malurile Potomacului să învețe geografie, dar nu o geografie după atlase confecționate de Departamentul de stat al S.U.A.

Sărbătorirea zilei internaționale a eliberării de sub fascism

BERLIN 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La 11 aprilie a avut loc la Buchenwald, în apropiere de Weimar, sărbătorirea solemnă a zilei internaționale a eliberării de sub fascism. 40.000 de luptători ai mișcării de rezistență împotriva fascismului au venit la Buchenwald pentru a cinsti memoria milioanelor de patrioți, căzuți în lupta pentru eliberarea Europei de sub tirania nazistă. Printre cei veniți la Buchenwald se află numeroși delegați din Republica Democrată Germană, Germania occidentală, Franța, U.R.S.S., Italia, Polonia, Cehoslovacia, Belgia, Olanda, Norvegia și alte țări din Europa. La orele 12 a avut loc pe teritoriul fostului lagăr de concentrare Buchenwald, situat pe colina Ettersberg, un grandios miting de doliu. Mitingul a fost deschis de Forcinal, fost secretar de stat pentru problemele privind pe foștii combatanți din Franța, vicepreședintele grupului din Adunarea Națională al foștilor participanți la mișcarea de rezistență. Apoi a rostit o cuvîntare Johannes Dieckmann, președintele Camerei Populare din Republica Democrată Germană.

Amintind de suferințele fără seamăn cauzate de către fasciști popoarelor Europei, Dieckmann a subliniat că lupta împotriva fascismului, care reînvie în Germania occidentală, este nu numai cauza luptătorilor germani din mișcarea de rezistență împotriva fascismului și a tuturor patrioților germani, ci și cauza popoarelor iubitoare de pace din lumea întreagă.

Dieckmann și-a încheiat cuvîntarea cu cuvintele: „Să nu mai fie niciodată lagăre ale morții!

Să nu mai fie niciodată război în Europa!"

In sunetele imnurilor naționale membrii delegației s-au îndreptat spre o mare urnă așezată pe un postament în fața tribunei și care conține pămînt de la Buchenwald. Răsună glasul crainicului care amintește de luptătorii glorioși împotriva fascismului, căzuți la Buchenwald.

De urnă se apropie membrii delegației sovietice, condusă de P. Țanasiciuk, care rostește o scurtă cuvîntare.

Omenirea — a spus el — nu va uita niciodată ororile războiului trecut și fărădelegile fascismului. Memoria victimelor fascismului, interesele securității tuturor popoarelor, cer partizanilor păcii să se unească și mai strîns în lupta pentru menținerea păcii și întărirea prieteniei între popoare. Amintire veșnică luptătorilor pentru libertate, căzuți în lupta împotriva fascismului!

Pentru prietenie între popoare! Pentru pace în lumea întreagă!

După miting a avut loc pe colina Ettersberg solemnitatea depunerii de coroane la mormintele victimelor din Buchenwald.

In seara aceleiași zile Johannes Dieckmann, președintele Camerei Populare din Republica Democrată Germană, a oferit în orașul Erfurt o recepție cu prilejul zilei internaționale a eliberării de sub fascism.

Docherii australieni refuză să încarce armament pentru trupele franceze din Indochina

SIDNEY 11 (Agerpres). — TASS transmite:

Docherii din Sidney refuză de patru zile să încarce pe vasul comercial englez „Randor" arme și muniții australiene destinate trupelor franceze din Indochina. Docherii au declarat că ei nu vor încărca arme ce urmează a fi folosite „împotriva unui popor asiatic prieten".

La un miting care a avut loc la Sidney docherii au adoptat o rezoluție în care se spune: „Noi, docherii, refuzăm să încărcăm muniții pe vasul „Randor" și protestăm categoric împotriva trimiterii de arme și bombe în Indochina. Protestăm împotriva încărcării de materiale de război în timp de pace și considerăm că expedierea unor astfel de încărcături constituie o încălcare a relațiilor pașnice, de prietenie, pe care ne străduim să le stabilim cu vecinii noștri din Asia".

Muncitorii care au semnat rezoluția cheamă guvernul Australiei „să nu se amestece în litigiile dintre state străine și să nu trimită peste hotare armament sub formă de ajutor militar, de oarece aceasta subminează pacea, pe care ne străduim din răsputeri să o menținem".

La 10 aprilie, guvernul a hotărît să folosească trupe pentru munca de încărcare. Au fost trimiși în port soldați ai armatei australiene, cărora li s-a dat ordin să-i înlocuiască pe docheri la încărcarea armamentului și a munițiilor destinate trupelor franceze din Indochina.

Guvernul Scelba pus în minoritate în parlamentul italian

ROMA 11 (Agerpres). —

In cadrul dezbaterilor din Camera deputaților cu privire la alocațiile pentru diferite ministere, guvernul Scelba a fost pus în minoritate.

Moțiunea prezentată de grupul parlamentar comunist care prevedea reducerea cu jumătate a cheltuielilor Președinției Consiliului de Miniștri a fost adoptată cu 262 voturi.

Majoritatea guvernamentală nu a întrunit decît 258 de voturi.

Scurte știri

● Marele Consiliu al Republicii Elvețiene și cantonul Geneva au adoptat o rezoluție cerînd interzicerea bombei atomice, a bombei cu hidrogen și a altor arme de exterminare în masă.

Rezoluția exprimă dorința ca guvernele tuturor țărilor să ajungă la o înțelegere în legătură cu punerea în afara legii a bombei cu hidrogen „pentru a feri omenirea de o catastrofă care ar fi egală cu o anihilare a întregii civilizații".

● Ministerul Afacerilor Interne al Belgiei a dat publicității rezultatele alegerilor pentru camera deputaților și senat.

Potrivit unor calcule preliminare, socialiștii au obținut în parlament 82 de mandate din numărul total de 212, partidul social-creștin — 95 de mandate, liberalii — 24, comuniștii — 4, blocul liberalilor și socialiștilor — 5, „mișcarea social-creștină pentru libertate" — 1, „blocul flamand" — 1.

In senat socialiștii au obținut 42 de mandate, partidul social-creștin — 49, liberalii — 11, comuniștii — 2, blocul socialiștilor și liberalilor — 2.

In parlamentul nou ales nici un partid nu are majoritatea absolută.

● După cum transmite agenția Kiodo Tușin, la 11 aprilie, Jiotaro Kawakami, președintele partidului socialist de dreapta din Japonia, s-a adresat într-o cuvîntare radiodifuzată tuturor țărilor cu chemarea de a se interzice arma atomică și de a se pune capăt cursei înarmărilor.

● Ziarul „Daily Worker" relatează că la Londra a avut loc o conferință convocată de Comitetul britanic pentru apărarea Păcii pentru a discuta problema reînarmării Germaniei. La conferință au luat parte circa 250 de delegați reprezentînd 136 sindicate și organizații pacifiste. Conferința a adoptat în unanimitate două rezoluții: una salută apropiata conferință de la Geneva, iar cealaltă cere ca la Geneva să fie reluate negocierile în problema germană. De asemenea, conferința a adresat guvernului britanic un mesaj cerîndu-i să ia inițiativa convocării imediate a unui miting între conducătorii Statelor Unite, Uniunii Sovietice și Angliei pentru a se ajunge la un acord asupra interzicerii armelor atomice.

● Un grup de 24 tineri germani, membri ai Legiunii străine, care au fost făcuți prizonieri de unitățile armatei populare vietnameze, au adresat președintelui R. D. Germane, Wilhelm Pieck, o scrisoare în care își exprimă hotărîrea de a lupta de acum înainte pentru pace și unitatea țării lor.

O declarație a premierului japonez Ioșida

TOKIO 12 (Agerpres). —

Agenția France Presse anunță că primul ministru al Japoniei, Ioșida, a reafirmat în cadrul comisiei de afaceri externe a Camerii că Japonia nu va accepta o eventuală propunere americană privind participarea la o acțiune comună în Indochina.

In continuarea declarației sale Ioșida a spus:

Japonia vrea să-și normalizeze relațiile cu vecinii săi și în mod special cu Uniunea Sovietică.

Știri sportive

LONDRA 12 (Agerpres). — La 12 aprilie au început în sala Wembley din Londra întrecerile individuale din cadrul campionatelor mondiale de tenis de masă. La diferitele probe participă peste 250 de sportivi din 33 de țări.

Jucătorii din R.P.R. au debutat cu succes, cîștigînd întîlnirile susținute în primele două tururi.

In probele de simplu bărbați, tînărul nostru reprezentant T. Harastaszi a întrecut cu scorul de 3—0 pe englezul C. Frecker. O comportare frumoasă a avut Sari Szasz care a învins cu 3—1 pe jucătoarea egipteană K. Abu Heif.

In turul doi al probei, Angelica Rozeanu a învins pe jucătoarea engleză Haydon cu scorul de 3—1 (21—16, 21—13, 19—21, 21—11). O altă victorie a obținut campionul R.P.R. Toma Reiter care a întrecut pe De Jayanta (India) cu scorul de 3—0 (21—8, 21—3, 21—19).

Un rezultat neașteptat s-a înregistrat în întîlnirea dintre cea mai bună jucătoare japoneză Watanabe și sportiva austriacă Lauber. Campioana japoneză a fost învinsă cu 3—1, fiind eliminată din competiție. De asemenea a fost eliminată fosta campioană mondială Pritzi (Austria) care a cedat în fața campioanei Franței, Watel.

Iată alte rezultate înregistrate în primele două tururi ale probei individuale: Simplu bărbați: Gyetvay (R. P. Ungară) — A. Wam (Norvegia) 3—0; L. Stipek (R. Cehoslovacă) — Severo (Brazilia) 3—0; Gyetvay (R.P. Ungară) — E. Still (Scoția) 3—1; H. Sebők (R.P. Ungară) — A. Ehrlich (Franța) 3—0; F. Sido (R. P. Ungară) — H. Rocjmeir (Germania) 3—0.

Simplu femei: I. Kerekes (R. P. Ungară) — M. Cherry (Anglia) 3—0; Simon (R. P. Ungară — Piper (Anglia) 3—1.

Astăzi concursul continuă.

★

Cea de a cincia etapă a campionatului categoriei A la fotbal s-a caracterizat prin jocuri viu disputate, încheiate cu scoruri strînse, din care nu au lipsit rezultatele surpriză. Astfel, pe noul stadion din Simeria, proaspăta promovată în categoria A., echipa „Metalul" Hunedoara, a întrecut cu scorul de 2—1 (1—0) echipa campioană, CCA. Jocul a fost dîrz disputat și a arătat buna pregătire a echipei metalurgiștilor din Hunedoara.

In celelalte jocuri s-au înregistrat următoarele rezultate tehnice: **București:** „Dinamo"— „Dinamo„ Orașul Stalin 3—2 (2—0); „Locomotiva" Grivița Roșie — „Metalul" Cîmpia Turzii 1—0; **Timișoara:** „Locomotiva" — „Știința" Cluj 3—1 (0—0); **Arad:** „Flamura Roșie" — „Locomotiva" Tg. Mureș 1—0 (1—0); **Petroșani:** „Minerul" — „Știința" Timișoara 1—1 (0—0).

★

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 aprilie s-a jucat cea de a 12-a partidă dintre M. Botvinik și V. Smîslov, cu care s-a terminat prima jumătate a meciului pentru campionatul lumii la șah.

Botvinik care avea albele, a început din nou lupta deschizînd cu pionul din fața damei. Ca răspuns, Smîslov a folosit pentru prima oară de la începutul meciului apărarea slavă, care duce în mod obișnuit la o luptă încordată. La mutarea a 9-a Botvinik a părăsit căile cunoscute ale teoriei și, printr-o serie de manevre ingenioase, a obținut în mod treptat un ușor avantaj pozițional. El și-a creat un centru de pioni puternic și doi nebuni foarte activi. Smîslov a căutat să simplifice jocul, provocînd schimbul pieselor. Cu toate acestea, Botvinik a putut să dezlănțuie un atac puternic pe aripa regelui. In acest moment critic, Smîslov a folosit foarte puțin timp pentru gîndire. Plasîndu-și figurile pe pozițiile cele mai active, Botvinik a întărit și mai mult presiunea împotriva regelui negru. In curînd, pierderile materiale au devenit inevitabile pentru Smîslov. Pierzînd o figură, Smîslov s-a recunoscut învins la mutarea 38.

Astfel, după 12 partide scorul meciului este de 6—6

Partida a 13-a se va disputa la 13 aprilie.

Plecarea din București a ambasadorului R. Cehoslovace

La 12 aprilie a.c. a părăsit Bucureștiul Robert Schmelz, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. Cehoslovace în R.P.R.

La aeroportul Băneasa, Robert Schmelz a fost condus de Grigore Preoteasa, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Dionisie Ionescu, directorul protocolului Ministerului Afacerilor Externe, Ionel Crișan, director ad-interim în Ministerul Afacerilor Externe, de personalul Ambasadei R. Cehoslovace în frunte cu J. Vochomurka, însărcinat cu afaceri ad-interim, precum și de șefii unor misiuni diplomatice, acreditați la București.

(Agerpres)

Spectacole

MARȚI 13 APRILIE 1954

TEATRE:

Teatrul de operă și balet: Gianni Schicchi și divertisment de balet; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) Floarea purpurie; **Național „I. L Caragiale":** (sala Studio) Schimbul de onoare; **Teatrul de stat de operetă:** Culegătorii de stele; **Municipal:** Pădurea; **Studioul actorului de film „C. Nottara"** Micii burghezi; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Piatra din casă și Chirița în provincie; **Armatei** (B-dul Magheru): De partea cealaltă; **Armatei** (13 Sept.): Vlaicu Vodă; **Tineretului:** Neisprăvitul; **Teatrul evreesc de stat:** Hase di iesoime

CINEMATOGRAFE:

Patria: Săptămîna filmului maghiar; **Republica, 1 Mai, București:** Pulberea argintie; **I. C. Frimu:** Boier cu orice preț; **Infrățirea între popoare:** Republica Populară Romînă, Marinică; **Elena Pavel:** Schubert; **Lumina:** Nu-i pace sub măslini; **Victoria:** Insula misterelor; **Maxim Gorchi:** Filme pentru cei mici (matineu) Copilul nimănui, Inimă de voinic și Povestiri despre pătratele verzi (după amiază) **Gh. Doja, Al. Sahia:** Un pichet în munți; **Al. Popov:** Lupta pentru viață; **8 Martie:** Corăbiile atacă fortărețele (seria a II-a); **Grivița, M. Eminescu, Rahova, Miorița:** Povestiri despre pătratele verzi, Copilul nimănui, Inimă de voinic; **V. Roaită, Volga:** O scrisoare pierdută; **Cultural:** Fiul mării; **Unirea:** Keto și Kote; **C. David:** Preludiul gloriei; **Flacăra:** Suspine pe stradă; **T. Vladimirescu:** Cu inimă tînără; **Arta:** Ruy Blas; **Moșilor:** Prințesa trufașă; **23 August:** Nunta cu zestre; **Donca Simo:** Apărătorii patriei; **Ilie Pintilie:** Calin Vulturul; **Popular:** Femeia are cuvîntul; **8 Mai:** Amiralul Nahimov; **Libertății:** Fiica regimentului; **N. Bălcescu:** Comoara din insula păsărelelor;

Statele Unite ale Americii și Republica Populară Chineză

MOSCOVA 12 (Agerpres). —

Ziarul „Pravda" din 11 aprilie publică următorul articol redacțional intitulat „Statele Unite ale Americii și Republica Populară Chineză".

Acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Republicii Populare Chineze au devenit orientarea de bază a politicii americane în Asia. Ducînd această politică, Statele Unite au încercat să invadeze China prin teritoriul Republicii Populare Democrate Coreene. Pentru a crea un cap de pod în vederea agresiunii împotriva Republicii Populare Chineze, S.U.A. au dezlănțuit operațiunile militare din Coreea. Nu odată avioane americane au apărut deasupra teritoriului chinez aruncînd încărcătura lor aducătoare de moarte asupra orașelor și satelor Republicii Populare Chineze. In 1950, forțele armate americane au acaparat insula Taivan — străvechi teritoriu chinez. Organele de spionaj americane strecoară în China bande de spioni și diversioniști.

In prezent, clica militaristă americană din Taivan pregătește trupe în vederea unui atac împotriva R.P. Chineze. Din ordinul guvernului Statelor Unite, împotriva R. P. Chineze se aplică blocada economică. Imperialiștii americani duc față de Republica Populară Chineză un „război psihologic", amenințînd că vor folosi împotriva poporului chinez arma atomică. Iată care sînt faptele de agresiune incontestabile, îndeobște cunoscute ale S.U.A. împotriva Republicii Populare Chineze.

Respingînd agresiunea americană în Coreea, voluntarii chinezi, împreună cu armata populară coreeană, au dat intervenționiștilor o lecție aspră aruncînd trupele lor înapoi spre pozițiile ocupate inițial de acestea. Orbiți de ură față de R. P. Chineză, ca rezultat al înfrîngerilor suferite în Coreea, ca rezultat al pierderii prestigiului militar și a autorității politice, agresorii americani pun la cale noi aventuri la frontierele Chinei. Ei se amestecă fățiș în războiul pe care îl duc de opt ani forțele armate franceze împotriva popoarelor din Vietnam, Khmer și Patet Lao. Participînd tot mai activ la acest război, S.U.A. își propun, așa cum declară fățiș presa americană, crearea unui cap de pod militar nemijlocit la frontiera R. P. Chineze de unde s-ar putea întreprinde invadarea teritoriului chinez.

Prin această prizmă trebuie privit și îndemnul provocator la „acțiuni unite" în Indochina, lansat zilele acestea de secretarul de stat al S.U.A., Dulles; după cum a lămurit presa americană, prin „acțiuni unite" se înțelege organizarea unei intervenții de către S.U.A. și aliații lor „după modelul celei din Coreea".

Imperialiștii americani, care și-au propus să extindă acțiunile agresive din Indochina la frontiera cu Republica Populară Chineză, intenționează să provoace operațiuni militare împotriva Chinei. Nu degeaba ziarul american, bine informat, „Christian Science Monitor" afirmă fără ocol că „la Departamentul de stat și la Pentagon există persoane influente după părerea cărora regimul comunist din China trebuie, mai devreme sau mai tîrziu, să fie distrus".

Incercînd să explice într-un fel oarecare opiniei publice politica aventuristă de extindere a războiului în Indochina și politica acțiunilor agresive față de Republica Populară Chineză, Dulles, în discursul rostit la 5 aprilie în Comisia pentru problemele externe a Camerei reprezentanților din S.U.A. și-a speriat auditoriul cu povești ca aceea că R. P. Chineză ar fi „pe punctul" (?) de a participa la operațiunile militare în Indochina, deși aceasta este o pură născocire a lui Dulles.

Caracterul calomnios al acestei declarații a lui Dulles este absolut evident. Este știut de toată lumea că nu China, ci S.U.A. participă activ la agresiunea împotriva Indochinei.

S.U.A. trimit în Indochina avioane, tunuri, tancuri, obuze, napalm.

S.U.A. trimit acolo piloți care iau parte la operațiunile militare de pe fronturile din Indochina.

S.U.A. împiedică prin toate mijloacele Franța să înceapă tratative cu guvernul Republicii Democrate Vietnam cu privire la încetarea războiului.

S.U.A., după cum reese din același discurs al lui Dulles, se pregătesc să extindă considerabil acest război, folosind drept carne de tun în special trupele țărilor aliate cu S.U.A. și dependente de ele și, în primul rînd, trupele franceze și trupele unor țări asiatice cum sînt Filipinele sau Coreea de sud.

Oricîte eforturi ar depune conducătorul serviciului diplomatic american în perorațiile sale, el nu va putea ascunde faptele care demască acțiunile agresive ale cercurile guvernante ale S.U.A. împotriva R. P. Chineze.

Aceste fapte pot fi constatate de întreaga lume.

Este îndeobște cunoscut că S.U.A. au acaparat și țin pînă în prezent în mîinile lor insula chineză Taivan.

Punînd insula Taivan sub controlul forțelor armate americane încă în 1950, agresorii americani au transformat-o într-un punct de sprijin al lor pentru pregătirea unei agresiuni mai largi împotriva Republicii Populare Chineze. In legătură cu aceasta este semnificativ faptul că șeful statului major al forțelor navale ale S.U.A., Carney, a declarat la sfîrșitul anului 1953 că Taivanul este „unul din uriașele bastioane politice și geografice" ale Statelor Unite ale Americii. El a arătat de asemenea că nu există „motive pentru reducerea forțelor navale în această zonă (în Taivan — N.R.): aceste forțe vor fi mai degrabă sporite decît reduse".

Clica militaristă americană se ocupă în Taivan cu regruparea și instruirea rămășițelor bandelor lui Cian Cai-și care au fost zdrobite și care au fugit de pe continent. Reprezentanții comandamentului american nu ascund faptul că intenționează să folosească diviziile lui Cian Cai-și, regrupate și reînarmate de ei, în noi aventuri împotriva R. P. Chineze.

Dar un fapt de agresiune atît de evident ca acapararea insulei Taivan, crearea pe această insulă a unor baze navale și aeriene americane, folosirea efectivă a insulei drept punct militar de sprijin și drept centru de înjghebare și trimitere de bande de spioni și diversioniști în R. P. Chineză nu este unicul fapt de acest fel.

Este îndeobște cunoscut că Statele Unite pregătesc împotriva Republicii Populare Chineze nu numai pe gomindaniști. In același scop al invadării continentului, S.U.A. refac armata japoneză și sporesc potențialul militar al Japoniei.

Tratatul „de pace" separat dintre S.U.A. și grupul de țări care sînt la remorca politicii externe americane, pe de o parte, și Japonia, pe de altă parte, tratat încheiat la San Francisco în septembrie 1951, este departe de a urmări scopuri pașnice. Acest tratat, precum și tratatul „cu privire la securitate", semnat concomitent între Japonia și S.U.A., au avut drept scop să pună bazele unui nou război în Extremul Orient. Ele au transformat Japonia într-o bază militară americană, au prevăzut de asemenea și atragerea ei în coalițiile militare agresive și au creat premizele reînvierii militarismului japonez.

In prezent, pe teritoriul Japoniei au și început să funcționeze sute de baze militare americane. In același timp, în Japonia se refac forțele armate în care reînvie apucăturile tîlhărești ale vechii armate imperiale, care în 1931 a întreprins agresiunea împotriva Chinei.

Recent de tot, în martie 1954, a fost semnat un nou acord militar americano-japonez cu privire la așa-zisul „ajutor" pentru asigurarea „apărării mutuale". Potrivit acestui acord, Japonia primește din S.U.A. armament de infanterie, de artilerie, tancuri, distrugătoare, submarine, vase culegătoare de mine, avioane de diferite tipuri și vase de debarcare.

Toate acestea dovedesc că S.U.A. pregătesc în Japonia o armată de atac pentru a porni o agresiune pe continent.

Este știut de toată lumea că guvernul american duce un razboi economic împotriva R. P. Chineze, instituind „embargoul" (interzicerea comerțului), organizînd împotriva Chinei o blocada navală pentru a împiedica cu orice preț comerțul Chinei cu alte țări.

S.U.A. încearcă în acest fel să submineze construcția pașnică înfăptuită pe scară largă în Republica Populară Chineză. Zeci de vase comerciale, aparținînd celor mai diferite state — Angliei, Italiei, Danemarcei, Greciei, Finlandei și altor state — sînt reținute pirațește în apele teritoriale chineze de către gomindaniști îmbarcați pe vase americane și înarmați cu armament american.

Cercurile guvernante ale S.U.A. încearcă să justifice aceste acțiuni piratereşti prin referiri la hotărîrea Adunării Generale O.N.U. în privința instituirii embargoului. Oricine știe însă că această hotărîre a fost impusă Adunării Generale de către delegația americană.

Este adevărat că blocada organizată de Statele Unite nu a dat rezultatele scontate de organizatorii ei. Extinzîndu-și legăturile economice internaționale — în primul rînd cu țările din lagărul democratic, China populară își dezvoltă cu succes economia națională, își sporește forța.

Dar și în acest caz se vede cît de departe a mers agresiunea S.U.A. împotriva Chinei, agresiune dusă la adăpostul steagului O.N.U.

In sfîrșit, trebuie amintit încă un fapt foarte important. Ne referim la declarațiile făcute în mod sistematic de o serie întreagă de oameni de stat cu răspundere din S.U.A. ca, de pildă, senatorul republican Bridges, senatorul republican Bricker, Van Zandt, membru al Camerei reprezentanților, și alții — **în legătură cu planurile unor operațiuni militare directe ale forțelor armate americane împotriva R. P. Chineze, care prevăd folosirea oricăror mijloace de exterminare în masă, inclusiv arma atomică.** Nici una din aceste declarații nu a fost dezmințită, nici condamnată de către guvernul american. Aceasta înseamnă că ele corespund liniei politice agresive generale a cercurilor guvernante americane față de China.

Cea mai mică aluzie la posibilitatea unei noi destinderi a încordării internaționale provoacă un nou acces de isterie organizatorilor și inspiratorilor americani ai faimoasei politici a „războiului rece". Monopoliștii americani, strînși cu ușa de criza economică care se apropie, văd singura lor salvare într-o conjunctură militară. Ei văd în război o supapă de siguranță; monopolurile speră să înviorеze cu ajutorul comenzilor militare, întreprinderile care în prezent sînt pe cale de a și înceta activitatea și în felul acesta să continuie să stoarcă profituri maxime. Orice indiciu de întărire a păcii este considerat de monopoliștii americani drept o lovitură dată acestor planuri. Iată de ce acum, în momentul de față, în ajunul conferinței de la Geneva, diplomația și propaganda americană își intensifică acțiunile provocatoare împotriva Republicii Populare Chineze. Pe ele le sperie însăși ideea că ar fi posibilă o reglementare pașnică, definitivă în Coreea, pe ele le înspăimîntă posibilitatea încetării operațiunilor militare în Indochina, necesitatea recunoașterii drepturilor legitime ale R.P. Chineze în Organizația Națiunilor Unite. O asemenea soluție ar însemna întărirea păcii în Asia, adică lucrul de care se tem cel mai mult monopolurile americane care leagă toate socotelile lor de un război.

Această campanie dușmănoasă Republicii Populare Chineze a atins în ultimul timp în S.U.A. punctul culminant. Intr-o serie de declarații ale unor personalități conducătoare din guvernul S.U.A., inclusiv ale lui Dulles, au fost expuse pe față planurile aventuriste împotriva Republicii Populare Chineze. Denaturînd faptele, încercînd să calomnieze Republica Populară Chineză, Dulles propovăduiește fățiș în declarațiile sale publice agresiunea împotriva Chinei.

Dar, această politică nu promite nimic bun inspiratorilor ei. Se pare că unii ar voi să uite lecțiile convingătoare pe care le-au primit agresorii americani în Coreea. Numai în acest fel se poate explica faptul că Dulles cere acum repetarea „variantei coreene" în Indochina. Se știe însă care este sfîrșitul unor asemenea încercări: înfrîngerea agresorilor.

Popoarele lumii, care urmăresc cu atenție manevrele aventuriste ale diplomației americane în ajunul conferinței de la Geneva, vor ști să le aprecieze la justa lor valoare. Ele văd că politica agresivă a S.U.A. este piedica principală în calea spre instaurarea păcii în Asia.

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAȚIA București Str. Academiei 17. Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.